

zoeklicht

onafhankelijk vrijzinnig tijdschrift
november - december 2020
tweemaandelijks tijdschrift jaargang 45 nr.6

Anzegem | Avelgem | Deerlijk | Harelbeke | Kortrijk | Kuurne | Lendeledede | Menen | Spiere-Helkijn | Waregem | Wervik | Wevelgem | Zwevegem

Colofon

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER - HOOFDREDACTEUR

Marc Boone
Mellestraat 294 - 8501 Heule
marcboonebp@gmail.com
0479 81 16 80

REDACTIERAAD

Bernard Decock, Dirk De Meester, Gaby Moreels, Filip Vande Wiele, Lieven Vanhoutte

HUISFOTOGRAFEN

Yvan Herreman, Filip d'Heedene

GASTREDACTEUR EN FOTOGRAFEN

Jolien Neckebroock, Simon Bekaert

VORMGEVING

www.GrafiekGroep.be

ABONNEREN

Lid worden van een aangesloten vereniging/VC

KOPIJ

Reacties of artikels kunnen doorgestuurd worden naar de hoofdredacteur. De teksten moeten wel de naam en het adres van de inzender vermelden. Alle artikels vallen onder de uitsluitende verantwoordelijkheid van de auteur. Foto's en illustraties in afzonderlijke bestanden meesturen.

LIMIETDATUM VOOR KOPIJ

is de redactievergadering in Mozaïek
Overleiestraat 15A Kortrijk telkens op zaterdag om 10 uur
volgende vergaderingen op:
28 november, 30 januari 2021

We houden bij Zoeklicht uw adresgegevens bij om u te kunnen op de hoogte te houden van wat reilt en zeilt in de vrijzinnige omgeving in Zuid-West-Vlaanderen. U krijgt Zoeklicht omdat u bij een van onze partners lid bent. Indien u ons te kennen geeft dat u Zoeklicht niet meer wenst te ontvangen, dan schrappen we u op eenvoudig verzoek uit de adressenlijst van Zoeklicht.

Met vrijzinnige groeten,
Redactie Zoeklicht

De blauwe ogen heeft hij van de donor	4
Activiteiten uit de regio: Poincaré	6
Activiteiten uit de regio: VC Mozaïek	7
Help! Onze schepen is een homo	8
Ann was Jan.	10
Groeten uit Bredene	12
Activiteiten uit de regio: UPV	13
Activiteiten uit de regio: HV Kortrijk	14
Activiteitenkalender	16
LGBT - Discriminatie in Polen	18
Nieuw digitaal platform niet-confessionele Zedenleer	20
Activiteiten uit de regio: Plantjesverkoop	21
Activiteiten uit de regio: De Bezatse	21
Boekbespreking	22
Wat is het leven anders?	24
Activiteiten uit de regio: Willemsfonds	26
Wat had je gedacht? Geschiedenis	30

Vrijzinnige Centra uit de buurt

VC Mozaïek

Overleiestraat 15a
8500 Kortrijk
056 37 16 15
www.vcmozaiek.be
info@vcmozaiek.be

VC Poincaré

Stormestraat 131/18
8790 Waregem
056 44 74 97
www.vcpoincare.be
info@vcpoincare.be
(permanentie op woensdag,
donderdag en vrijdag)

De Geus

Koning Leopold III-plein 71
8530 Harelbeke
www.vcdegeus.be
Zondag van 10u tot 13u
elke donderdag om 19u
PingPong

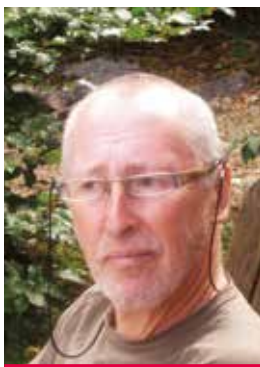
De Bezatse

Vaubanstraat 8b
8930 Menen
056 51 90 70
www.debezatse.be
vcdebezatse@gmail.com

OVM-Avelgem

Achterhoek 17
8581 Waarmaarde
info@ovm-avelgem.be
www.ovm-avelgem.be

Redactioneel

Marc Boone

Beste Zoeklichtlezer,

Het kleine verschil en de gevolgen daarvan.

Wij delen onze wereld in, en ook hoe wij naar onze omgeving kijken krijgt vakjes. Zo maken wij het ons zelf gemakkelijk. Een van de vanzelfsprekende indelingen is mannetje vrouwtje. En om het onszelf gemakkelijk te maken koppelen wij mannetje aan vrouwtje, want als wij rondom ons kijken is dat voor de meerderheid van de mensen zo. Ook onze kinderen voeden wij zo op. Zij zijn man of vrouw en worden in ons toekomstperspectief gekoppeld aan vrouw of man. Dit is echter niet voor iedereen zo, onze genen spelen al van bij de conceptie een ingewikkeld spel en voor een ruime minderheid betekent dit dat zij niet aan het vooropgestelde stereotiep beantwoorden. Een mannenlichaam waar een vrouw in schuilt of omgekeerd. Mannen die op mannen vallen, vrouwen die op vrouwen vallen. Dit gaat van langs om minder gepaard met grote moeilijkheden, en de doorsnee man en vrouw in de straat hebben dit aanvaard als normaal, en maken er alleszins geen probleem van. Alhoewel: homohaat komt nog altijd voor en twee mannen die zich hand in hand in het uitgangleven begeven riskeren soms wel eens een opstootje. In Polen is het een politiek item en sommige gemeenten bannen officieel homo's en lesbiennes uit hun grondgebied en maken daar verordeningen over.

Wij hebben in dit nummer aandacht voor de LGBT-gemeenschap zoals dat nu heet, en schotelen jullie een kleurrijk pakket aan genderdiversiteit voor met een inblik in een leven met dat kleine verschil.

Daarnaast kunnen jullie volgen wat er in de verschillende vrijzinnige centra te doen is. Hou wel nog altijd rekening met de Corona maatregelen die de agenda kunnen doorkruisen.

Veel leesplezier en zorg goed voor elkaar.

Marc Boone

De blauwe ogen heeft hij van de donor

Sarah Dossche (35) en Virginie Adang (36) zijn zeer goede vrienden en zijn beide mama van Jules Adang (4). Ze leerden mekaar kennen op de The Pride in Brussel in 2010. Voor Sarah is The Pride dé jaarlijkse hoogdag. Virginie werkt op dat moment voor de VZW Wel Jong Niet Hetero. Ze had zichzelf steeds voorgenomen nooit naar The Pride te gaan maar functiegewijs werd dit van haar verwacht dus daar stond ze dan. Ik hou helemaal niet van het “kijk naar mij ik ben Gay” noch van het label.

Sarah kwam uit de kast toen ze 17 was “het is twee jaar moeilijk geweest thuis omdat ik lesbisch ben”. Virginie outte zich ook op haar 17 maar wist al dat ze lesbisch was toen ze 14 was. Ook voor de familie van Virginie was het even wennen met de gedachte dat hun dochter op vrouwen viel.

10 jaar na de Pride leiden ze een burgerlijk leven met huisje, tuintje, boompje en kind. Zowel Sarah en Virginie benadrukken dat hun familie het met de coming-out aanvankelijk moeilijk had maar nu is het de normaalste zaak van de wereld en zo hoort het ook te zijn.

Kinderwens: Anonieme donor versus bekende donor

Sarah had een sterke kinderwens “ik wou graag zwanger zijn, het beleven” maar voor Virginie was dit geen must. Zij geeft duidelijk aan: “ik heb nooit dat moedergevoel of de fysieke nood gehad om zwanger te zijn. Als Sarah niet zwanger had willen zijn of onvruchtbaar was geweest dan waren zij mogelijks kinderloos gebleven. Maar uiteindelijk was het ouderschap de volgende logische stap. Eind 2015 starten ze met de procedure van donorinseminatie. De overweging om te kiezen voor gekende donor speelt in hun achterhoofd. Virginie heeft een achterneef die homo is en qua uiterlijke kenmerken zou hij een ideale donor kunnen zijn. Maar deze optie wordt al snel weggeveegd. Het besluit om te kiezen voor een anonieme donor is weloverwogen. Zeker voor Virginie, de niet-biologische mama, blijkt de onbekendheid van de donor doorslaggevend te zijn. “Ik wil de volwaardige tweede ouder zijn. Als je kiest voor een bekende donor of een bekend familielid dan gaan buitenstaanders dat kind nooit bekijken als mijn kind maar *‘als het kind van’*. Daarom de keuze voor een onbekende donor want die kan zich niet bemoeien. Ook al wordt de zwangerschap positief onthaald door beide families, toch blijkt Virginie’s mama het moeilijk te hebben. Ze ervaart een wrang gevoel bij de gedachte dat haar kleinkind niet biologisch verwant zal zijn. Daardoor lijkt er aanvankelijk tussen de moeder en de zwangere zus van Virginie een betere connectie of grotere interesse dan in hun zwangerschap. Maar de komst van Jules doet alle onzekerheid of ongelijkheid snel verdwijnen.

Donorinseminatie: Hoe verloopt de procedure tot donorinseminatie?

De procedure start bij een fertilitiearts waarbij een intakegesprek wordt afgenomen. Hier wordt vooral de medische anamnese van de draagmama overlopen. Welke allergieën heb je, is er sprake van overmatig alcoholgebruik, rook je, wat is de medische voorgeschiedenis van je familie,... zijn enkele voorbeeldvragen. De fertilitiearts verwijst je door naar een psycholoog die zowel lesbische koppels als heteroseksuele koppels begeleidt in een kinderwens via donorinseminatie of IVF. De psycholoog stelt een aantal doorsnee vragen zoals; stel je eens voor, hoe lang zijn jullie al samen?, hoe lang speelt de gedachte voor een kinderwens al? Hoe is de band met je familie?,... Alhoewel Sarah en Virginie beseffen dat de psycholoog louter een formaliteit is toch houden er een dubbel gevoel aan over. Desondanks dat heteroseksuele koppels dezelfde procedure ondergaan. Het feit dat een psycholoog groen licht moet geven vooraleer ze de weg naar het ouderschap mogen afleggen vinden ze lastig. Het is alsof ze toestemming moet krijgen van externen om moeder te worden.

Een drietal weken later, na een positief verdict van de psycholoog kunnen ze starten met de kunstmatige inseminatie of de donorinseminatie. Maar hoe verloopt de zoektocht naar een donor en wat weet je over de donor? De fertilitiearts geeft het nodige papierwerk mee. Onder andere een formulier “*Kenmerken Wensouder(s) donorsperma*”. Op dit formulier kan je een aantal fenotypische kenmerken aanvinken zoals ras (Afrikaan, Aziaat, Blank, andere,...) bloedgroep, oogkleur (blauwe, grijs, bruin,...), haarkleur en zelfs haaraspect alsook de lengte van de donor. Dit formulier wordt door beide ouders ondertekend. Het donorsperma wordt door het fertilitiecentrum gescreend op erfelijke aandoeningen en er wordt enkel gewerkt met gezonde donoren.

Hoe bepaal je als koppel deze uiterlijke kenmerken? Virginie is in het begin zeer persistent over de karakteristieken van de donor: “*genetisch kan het kind niet van mij zijn dus laat het maar zoveel mogelijk op Sarah lijken*”. Het heeft mij altijd beangstigend dat je nooit weet op wie je kind gaat lijken en plots gaat het ook gelijkenissen hebben met iemand

die je niet kent. Maar op het laatste moment ben ik van mening veranderd en hebben we gekozen voor blond met blauwe ogen. Ik vond de gedachte leuk dat ik ondanks dat ik niet de biologische mama ben, buitenstaanders ook kenmerken zien van mij in hem zoals de blauwe ogen en het blonde haar.

Zeer frappant als het gaat over de donor. Noch Sarah noch Virginie hadden de nood om meer te weten over de donor zelf. Voor hen beiden was de donor gewoon een middel om zwanger te worden, zo normaal als mensen die orgaandonor zijn of bloeddonor. Zij hadden niet de nood om de voorgeschiedenis, noch het opleidingsniveau, zelfs niet het uiterlijk van de donor te kennen. Sarah zegt “*al had ik de mogelijkheid om een foto te zien van de donor, dan nog zou ik het niet willen weten. De donor is gewoon een hulpmiddel om ons doel te bereiken.*” Dit betekent niet dat Sarah en Virginie de donor niet erkennen. Beide mama’s geven aan dat Jules zowel genetische, fysieke alsook medische kenmerken van de donor geërfd heeft. Zoals de blauwe ogen en zijn lui oog want nergens in de familie zijn er oogproblemen.

De kunstmatige inseminatie is na de tweede poging succesvol. Op 9 augustus 2016 wordt Jules Adang geboren. Jules is ondertussen vier jaar en hij weet maar al te goed dat hij twee mama’s heeft. Op het moment van het interview is Jules er ook bij. Ze stellen hem de vraag “*Jules, je weet dat je twee mama’s hebt en vind je dat leuk?*” Jules zegt zonder enige twijfel “*ja*”. Jules weet heel duidelijk wie “*mama*” is (Sarah) en wie “*mam*” (Virginie) is. Sarah en Virginie kiezen ook voor een open en eerlijke communicatie naar Jules zowel nu als voor de vragen die nog komen. De genegenheid en de dynamiek die kleine Jules heeft voor beide mama’s is prachtig om te zien.

Biologische mama versus niet-biologische mama:

Sarah beklemtoont dat Virginie een grote ongegronde schrik had dat ze geen band zou ontwikkelen met Jules omdat ze hem niet 9 maanden gedragen heeft maar ook omdat ze niet genetisch verwant is. Virginie zegt “*ik vond het belangrijk om een band met hem te krijgen en dat deed ik dan door flesjes te geven en te investeren*

MENOPAUZE/ MENOSTART

MET

PROF. HERMAN DEPYPERE

WOENSDAG 18 NOVEMBER OM 20U

Menopauze. Het woord alleen al is misleidend: 'pauze' impliceert immers een kort intermezzo, terwijl vrouwen maar liefst een derde van hun leven in die menopauze doorbrengen. Daarbij hebben ze ook nog eens last van allerlei ongemakken, zoals warmteopwellingen en vermoeidheid, stijve gewrichten of pijn tijdens seks. Wat veel mensen echter niet weten, is dat je daar ook iets aan kunt doen.

Prof. dr. Herman Depypere (Universiteit Gent en UZ Gent) is expert op het gebied van menopauze en volgt het recente onderzoek op de voet.

in de zorg voor Jules". Virginie vindt ook gemoedsrust dat Jules op Sarah lijkt en niet louter op de donor. Dus als niet-draagmama ben je er onbewust wel mee bezig.

Twee mama's: hoe loopt dit in de crèche/school? Vaderdag vs. Moederdag?

Sarah zegt "Er zijn geen problemen in de crèche of op school dat Jules twee mama's heeft. Natuurlijk probeer ik hier ook zo weinig mogelijk nadruk op te leggen en Virginie deelt ook die mening". Virginie vervolledigt dit "het maakt ook niet uit of wij nu twee mama's zijn of twee papa's of mix van beiden". Beide mama's onderlijnen geen problemen bij de crèche te ervaren noch rond topics als Moederdag of vaderdag. He beleid van de crèche en school voert dan ook een open communicatie met de beide ouders rond deze topics. Op Moederdag wordt aan beide mama's gedacht en bij Vaderdag knutselt Jules gewoon mee in de klas.

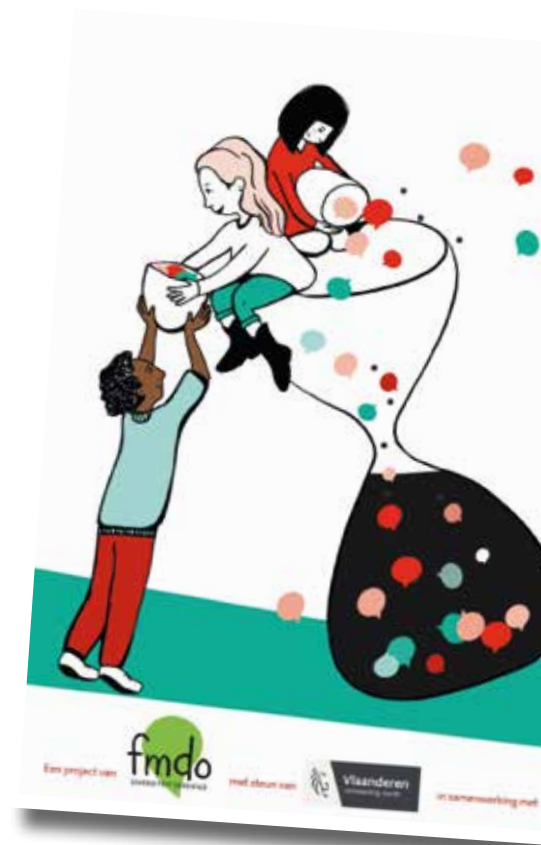
Beeld van de maatschappij: Traditioneel gezin.

Ondanks dat Sarah en Virginie als twee mama's zijnde weinig tegenwind ervaren is er toch een wederkerend probleem waar ze het lastig mee hebben. Namelijk het stereotiep beeld van officiële documenten die ze mee krijgen. Zowel van het werk, prenatale lessen, kind & gezin. Sarah oogt gedegouteerd: "We zijn anno 2020 en nog steeds wordt er vanuit gegaan

dat iedereen opgroeit in een traditioneel gezien met een mama en een papa. Alles is toegespitst op mama en papa terwijl er niet alleen twee mama's en twee papa's zijn maar ook alleenstaande moeders." Beide moeders maken hun ook helemaal geen zorgen dat Jules gediscrimineerd zal worden omdat hij 2 mama's heeft. Wel omdat hij zachtaardig is en een bril draagt. Sarah beklemtoont nogmaals "ik leef in een wereld waarin dit toch geen probleem meer is lesbisch zijn of 2 mama's of 2 papa's. Jules heeft twee ouderfiguren die hem graag zien, wat is het probleem eigenlijk?"

Auteur Jolien Neckebrouck is ergotherapeut en werkt in woonzorgcentrum Vincenthof te Oostakker

Stormestraat 131/18
8790 Waregem
www.vcpoincare.be

Overleiestraat 15a
8500 Kortrijk
www.vcmozaiek.be

ANONIEM IS EEN VROUW. De strijd voor gelijke rechten MET

PROF.DR.EM JEAN-JACQUES AMY

WOENSDAG 16 DECEMBER OM 20U

De rode draad door het leven van prof. Jean-Jacques Amy is zijn strijd tegen het onrecht dat vrouwen aangedaan wordt. Naar aanleiding van zijn boek daarover - "Anoniem is een vrouw" - spreekt hij over verschillende soorten geweld tegen vrouwen en de medische aspecten daarvan. Over hoe hij daar in zijn loopbaan mee te maken kreeg en het voortouw nam in de strijd voor depenalisering van abortus.

Inkom: 5euro per avond

Inschrijven is verplicht via upv.waregem@gmail.com

Locatie:

vc poincare, Stormestraat 131/18, 8790 Waregem

VERZICHTIGE HEROPSTART

Het coronavirus leek even wat te gaan liggen maar het opnieuw stijgend aantal besmettingen dwingt ons nog steeds tot de nodige voorzichtigheid. Om uw bezoek aan VC Mozaïek zo veilig en aangenaam mogelijk te laten verlopen gelden een aantal richtlijnen.

Bij het binnenkomen wordt gevraagd uw contactgegevens te noteren in het logboek. Uw gegevens worden max 2 weken door ons bijgehouden. Het dragen van een mondkapje en het ontsmetten van de handen is verplicht bij het betreden van onze gebouwen. Bij 'zittende' activiteiten mag het masker af zodra men plaats heeft genomen. Mensen die tot eenzelfde bubbel behoren kunnen samenzitten, maar tegenover andere bubbels wordt voldoende afstand behouden.

Om onze activiteiten coronaproef te kunnen organiseren beperken wij het maximaal aantal deelnemers en werken wij met inschrijvingen vooraf. Voor en na activiteiten kan u terecht in het Mozaïekcafé waar de horeca-maatregelen worden toegepast.

Jammer genoeg kunnen niet alle activiteiten plaats vinden. Zo is het momenteel nog niet mogelijk onze laatstezondagconcerten met de Superior Dance Band te hernemen. Wij hopen in december een kerstconcert te kunnen organiseren maar of dat 'A Wishful Christmas' wordt of 'Wishful thinking' blijkt is maar de vraag. Je checkt dus best onze website of Facebookpagina om de activiteitenkalender op te volgen.

WETENSCHAPSCAFÉ GAAT ONLINE Wetenschap tussen pot scherm en pint.

Tot en met het einde van dit jaar gaan de wetenschapscafés online en brengen we even wetenschap tussen scherm en pint.

De inhoud blijft dezelfde: altijd maatschappelijk relevant, actueel of fascinerend. Geen monologen, overdonderende presentaties, klassiek debat of academische sfeer. Wat dan wel? Wetenschappers die gemoeidelijk vertellen over hun werk en passie binnen de zachte en harde wetenschappen. Voor iedereen met een gezonde dorst naar kennis!

Ook in de online edities is er ruimte voor vragen. Dus sit back and relax voor een interessante portie wetenschap vanuit de zetel! Hoe je vanuit je huiskamer meevolgt, vind je op www.wetenschapscafe.be

Het programma voor november en december:

- 10/11/2020: Breng je conditie to the next level - Gamification in de sport
- 24/11/2020: KERNENERGIE - Wat zegt de wetenschap?
- 01/12/2020: Armoede in België
- 08/12/2020: Welzijnswerkers online - Over digitale zorg

HELP!

Onze schepen is een homo.

Er zit een stoere jonge man recht tegenover ons. Het is vooravond en hij lijkt net uit zijn ochtenddouche gestapt. Hij oogt fris en klaar om eender wat aan te vatten. Hij was direct bereid om ons een gesprek toe te staan om ons thema nummer rond gender diversiteit te stofferen.

Zoeklicht: Wil je eens aan onze lezers voorstellen.

Axel: Ik ben Axel Weydts, geboren in een gewoon gezin waar de werkende mens centraal stond. Ik liep school, maar volgde mijn interesse en heb mijn middelbaar onderwijs bij defensie afgerond. Dat kon

toen nog. Ik werd eerst onderofficier en dan officier. Ik veranderde van luchtmacht naar landmacht, werkte er in de logistiek en ging twee maal op buitenlandse missie naar Kosovo. Ondertussen was ik in de politiek gerold. Vond mijn gading in de Sp.a in de jongerenafdeling Animo

in Kortrijk en werd later voorzitter van de sp.a afdeling Kortrijk. In 2012 nam ik voor de eerste maal aan de verkiezingen deel en werd direct verkozen. 3 jaar later in 2015 werd ik schepen. Na de laatste gemeenteraadsverkiezingen ben ik terug schepen.

Zoeklicht: Wanneer heb je je als homo geuit?

Axel: Opgroeien in de wereld van defensie is niet direct de leefwereld waar je een jonge homo in thuis plaatst, alhoewel het thema nooit een issue is geweest tijdens mijn diensttijd. Ik heb mij nogal laat geuit. Ik heb, achteraf bekeken, eigenlijk altijd al geweten dat ik homo was, maar aanvankelijk was dit nogal vaag, maar zoals zovelen heb ik ook wel een tijdje in de fase geleefd van: "Het zal wel overgaan". Ik heb geleerd dat er eerst de aanvaarding voor jezelf moet zijn vooraleer je een verdere stap kunt zetten. Al hoopte ik altijd wel dat ik het niet zelf zou moeten zeggen en het is ook zo gegaan. Mijn vrienden wisten het eerst en maakten daar geen enkel probleem van. Mijn moeder wist het van anderen. Zij had het via via, langs vrienden en mijn broers vernomen en stelde mij op een moment zelf de vraag. Ik moest slechts bevestigend antwoorden en dat was een hele opluchting voor mij. Had ik het geweten dan had ik mij vroeger geuit, maar alles is nu eenmaal gelopen zoals het is en gedane zaken nemen geen keer.

Zoeklicht: Heb je het langer voor jezelf kunnen houden omdat je een stoer uiterlijk hebt?

Axel: Omdat ik er niet extravagant uitzie bedoel je wellicht? Ja dat zou wel kunnen. Het waren vroeger nogal dikwijls extraverte figuren die zich het eerst en het best uiten, en dit geldt niet enkel voor het homo zijn maar voor veel maatschappelijke zaken of vernieuwingen. Kunstenaars, excentriekelingen, vallen het meest in de kijker. In de LGBTQ+ community zijn het vaak de 'rolmodellen' die het voortouw trekken. Of trokken, zou ik beter in de verleden tijd zeggen, want dit evolueert sterk. Heden ten dage wordt daar met nog minder schroom over gedacht, en uiten jonge gasten zich al vanaf 14 jaar of vroeger, wat goed is.

Zoeklicht: Klopt het verhaal dat hoe jonger je je uit hoe minder "last" dit voor je persoon meebrengt?

Axel: Uiteraard. Dit lijkt mij ook logisch. Ontdekken dat je homo bent als jonge gast brengt toch twijfels mee en een zekere last tot je bij een punt van aanvaarding van jezelf komt. Hoe vlugger je dat voorbij bent hoe eerder je met het "normale" leven kunt doorgaan. Eigenlijk zou outing niet moeten gebeuren want

dit is een erkenning dat je afwijkt, terwijl dit niet zou moeten. Je behoort natuurlijk wel tot een minderheidsgroep, wat het aannemelijker maakt dat je afwijkt van de norm. Langzaam aan is er toch een evolutie om niet meer op te voeden in de traditionele rollenpatronen.

Zoeklicht: Heb je last van "homo bashing, zoals ze dat noemen ?

Axel: (*denkt na*) Ik mag zeker niet veralgemenen maar ik heb er wel last van, ja. Alhoewel, dit komt van een zeer beperkte groep. Kijk : Mijn job is schepen van openbare werken en mobiliteit en daar heeft zowat iedereen een mening over. Toen ik die bevoegdheden kreeg zei mijn opa, die ook een verleden heeft in de Kortrijkse politiek : "Je zal veel kritiek krijgen, wees je daar van bewust, maar doe wel en zie niet om". Ik ben dus best voorbereid op kritiek en heb er geen enkel probleem mee als het over de inhoud gaat. Er moeten nu eenmaal straten heraangelegd worden, parkeerplaatsen geschrapt worden, rijrichtingen veranders worden en dat is altijd wel voor iemand niet oké. Maar de kritiek die je dan soms vanuit bepaalde hoek krijgt gaat niet over de inhoud, maar er wordt hard op de man gespeeld. Men gebruikt dan bijvoorbeeld mijn geaardheid om mij te kwetsen.

Zoeklicht: Uit welke hoek komen die uitingen van smaad dan ?

Axel: Als je doorklikt op de profielen van mensen die zo reageren, kom je meestal terecht in extreemrechtse kringen. Het lijkt wel alsof alles is toegestaan, en pas op ik kan wel tegen een stootje, ik probeer een fietsvriendelijk beleid te voeren en ben zelf veel zichtbaar op de fiets in de stad. Als er dan zaken op sociale media verschijnen zoals : "haal uw zadel van uw velo" ; tot daar, al bestaat er wel beter humor. Maar er zijn echt bedreigingen gevoerd aan mijn adres en niet de minste. Als men mijn adres vermeldt en hoopt dat men mij met geweld iets zal komen aandoen en dat men erbij sleurt dat dat liefst ook nog eens door moslims gebeurt, dan wordt dat wel angstig hoor.

Zoeklicht: Wat hebben die Moslims daar mee te maken?

Axel: Niets. Dat is juist het verderf van extreemrechts. Zij betrekken de moslims er bij en maken hen in dezelfde bedreiging mee schuldig. Waarschijnlijk gebruiken zij dat argument ook wel omdat zij weten dat er bij radicale

moslims niet zo gunstig gedacht wordt over homoseksualiteit. Ik heb echter nooit last gehad van radicale gelovigen of van gewone moslims. Ik ken er veel en zij weten wie ik ben en dat is absoluut geen issue voor hen.

Zoeklicht: Is het een veranderende tijdsgeest of heeft het overmatig gebruik van sociale media er mee te maken.

Axel: Beide. Sociale media is natuurlijk een heel vluchtig medium. Het is gemakkelijk om zoiets te schrijven. Het gaat vlug. Een bericht is snel verzonden. De inhoud is snel vergeten of naar de achtergrond voor degene die het schrijft. Ik herinner mij dat ik, nadat er bagger over mij was uitgestrooid op facebook, een betrokkene persoonlijk heb aangeschreven via een privé bericht. Hij heeft zich direct verontschuldigd. Hij had het zo niet bedoeld. Toch was het voor de buitenwereld te lezen. Ik vind dit een triestige evolutie. Alsof je in naam van de vrijheid, met de verontschuldiging van "ik mag toch schrijven wat ik wil" iedereen kan en mag beledigen en kwetsen.

Het ergste vind ik echter de evolutie bij extreemrechts. De verworvenheden van de LGBTQ+ gemeenschap staan onder druk door de opkomst van extreemrechts in Europa. Kijk wat er gebeurt in Polen, waar men 'homovrije zones' creëert, of wat Orban zich denkt te kunnen permitteren in Hongarije. Dat is toch beangstigend? De mensen die mij aanvielen waren ook allemaal duidelijk aanhangers van Vlaams Belang. Dat stemt een mens tot nadenken.

Zoeklicht: Wat doet dat met een mens om zo door de mangel gehaald te worden ?

Axel: Ik was er toch even niet goed van. Het is bedreigend en het komt zeer beangstigend over. Vandaar dat ik na overleg met collega's en een raadsman een klacht heb ingediend. Zij vonden dat ik het zo niet kon laten.

Zoeklicht: Als je met je vriend in het openbaar komt, leggen jullie je zelf dan beperkingen op als koppel?

Axel: Helemaal niet. Maar wij zijn sowieso niet het type koppel dat hand in hand over straat loopt. Maar als ik mijn man wil kussen, dan kus ik hem. Punt uit.

'JEHOVAH'S GETUIGEN: ACHTER DE SCHERMEN VAN HET NIEUWE GELOOF'

WOENSDAG 25 NOVEMBER 2020

LEVEN MET INDOCTRINATIE EN LEREN OMGAAN MET HET VRIJE DENKEN.

We kennen allen de 'Jehovah's getuigen' die van tijd tot tijd aan onze deur komen bellen om de goede boodschap te verkondigen. Vroeger meer dan nu, maar ze komen toch nog langs. We zien ze nu ook aan stations of op drukke plaatsen in de stad. Maar wie zijn zij? Van waar komen ze? Wat willen ze? Om het met de woorden van Jambers te zeggen.

Jehovah's getuigen, die kennen we. Maar kennen wij de organisatie hierrond? Wie is dat? Hoe zijn zij gestructureerd? Wat verkondigen zij? Wat zijn de drijfveren van die mensen om zo hardnekkig de boodschap over te willen brengen? Hoe zit het leven in elkaar bij een familie van 'getuigen'. Is dit in feite een organisatie die van onze tijd is? Gelijkheid man-vrouw? Hoe gaan zij om met andersdenkenden? Hoe gaan ze om met afvalligen? We kennen ook de verhalen over weigeringen van medische assistentie, zoals het toedienen van bloed bij trauma's. Ook vaccinaties staan ter discussie. Een item dat nu zeker een rol speelt. Een verdere uitleg hierbij is zeker op zijn plaats.

Linda Mulder werd geboren in een gezin van Jehovah's Getuigen. Een warme en veilige gemeenschap binnen een duidelijk omlijnd kader. Het leven binnen dit kader was eenvoudig; dit zijn de regels en daar houdt je je aan. De beloning volgt...

Maar wat als de lijnen van het kader vervagen? Welke wereld ligt er buiten te wachten? Wanneer het vrije denken van het kader doet vervagen, verandert het warme nest in een onbekende wereld waarin je zelf je weg moet zoeken... Maar wat als die onbekende wereld mooier blijkt te zijn dan dat 'warme' nest? Welke invloed heeft indoctrinatie gehad op haar leven?

De Corona-richtlijnen beperken ons natuurlijk qua aantal bezoekers en de manier waarop wij hen kunnen ontvangen. Maar veiligheid en gezondheid zijn essentieel om de verspreiding van het virus een halt toe te roepen. Daarom moet worden ingeschreven via hv.kortrijk@proximus.be

Praktisch:

Datum: woensdag 25/11/2020 om 19.30 u

Plaats: Mozaïek, Overleiestraat 15a, 8500 Kortrijk

Organisatie: Humanistisch Verbond Kortrijk, hv.kortrijk@proximus.be, 0486/312897

Inkom: leden HV Kortrijk: 3.00 €, niet-leden: 5.00 €

Door de corona-richtlijnen moet je inschrijven via hv.kortrijk@proximus.be.

MA'BLUES CAFÉ

Vanaf oktober bent u welgekomen in Mozaïek elke 2° zondagavond van de maand. Dan houden we maandelijks op vrijwillige basis het Ma'Blues Café open met als bedoeling mensen samen te brengen rondom muziek, voornamelijk Soul & Blues maar ook heel wat goei gitaargeluid.

Dit alles vergezeld van een natje en een droogje, onder de vorm van Blues Bites en Soul Food. Laat u verrassen door onze home-made pizza of typische Louisiana-Gumbo specialiteit om volledig in de sfeer te raken.

Na de opening op 11 oktober met Soul-optreden van Jan Bas waarvan u het artikel in het volgende Zoeklichtnummer kan terugvinden, gaan we op 8 november de **Blues-tour** op met terug een ware klepper nl. **Bart Buls**.

Gewapend met zijn Gibson gitaar en doorleefde stem, staat Bart garant voor kwaliteit. Insiders vergelijken zijn stem zelfs met die van Johnny Cash. Andere vergelijkingen vermelden grootheden als Chris Rea, Bob Dylan, Mark Knopfler (Dire Straits), Neil Young en Bruce Springsteen. Bart kent zijn klassiekers en eert hen op meesterlijke wijze met een gitaar als enige metgezel. Hij dankt zijn faam o.a. aan het betere baswerk in begeleidingsgroepen van Guy Swinnen, Roland van Campenhout en in zijn eigen groep Bulsjivism (samen met Ben Crabbé en David Piedfort).

Guy Swinnen (zanger, gitarist, Scabs frontman) omschrijft Bart als volgt:

'Als ik aan Bart Buls denk, denk ik aan een man met een nooit aflatende humor, een goedlachse gezelligheid, zijn trouw en, last but not least, zijn muzikant zijn. De man ademt muziek. Of het nu op gitaar, zang of bass is, het is altijd echt en doorleefd.'

Het concept om via ons vrij podium het Kortrijks talent aan bod te laten komen, wordt door de verstrengde Covid-maatregelen even uitgesteld naar later. Wij doen dat uit zorg voor uw gezondheid, door de verplaatsingen binnen het café te beperken. Maar geen nood, wij zien erop toe dat u muzikaal echt wel verwend wordt.

Zodra het terug kan, wordt het vrij podium opgestart met als eerste thema 'whiskey/drank' dus laat niet na uw inzendingen alvast door te sturen naar de facebookaccount van DJ Ma'Blues hiervoor! Eens wij hiermee een avondvullend programma hebben, gaan wij hier dan ook graag mee aan de slag.

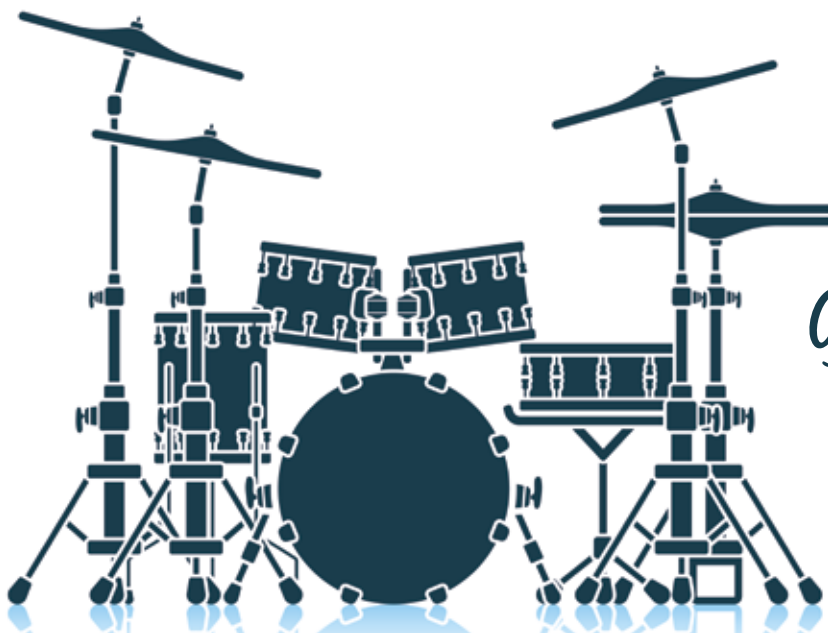
Noteer ook alvast de volgende edities: 06/12/2020, 14/02/2021, 14/03/2021 en 11/04/2021 in uw agenda. De thema's van deze avonden worden nog verder ingevuld.

Spreekt dit concept u aan? Contacteer ons alvast via de facebookpagina van DJ Ma'Blues om uw creatieve kandidatuur voor te stellen voor een van onze upcoming events.

Dit alles gaat door op vrijwillige basis en in een ongedwongen sfeer, maar volledig volgens de Corona-maatregelen. We vragen dan ook aan allen deze steeds in acht te houden om dit event doorheen deze moeilijke tijden door te laten gaan. Wij gaan immers voor physical distancing, not social distancing. We hebben mekaar meer dan nodig nu.

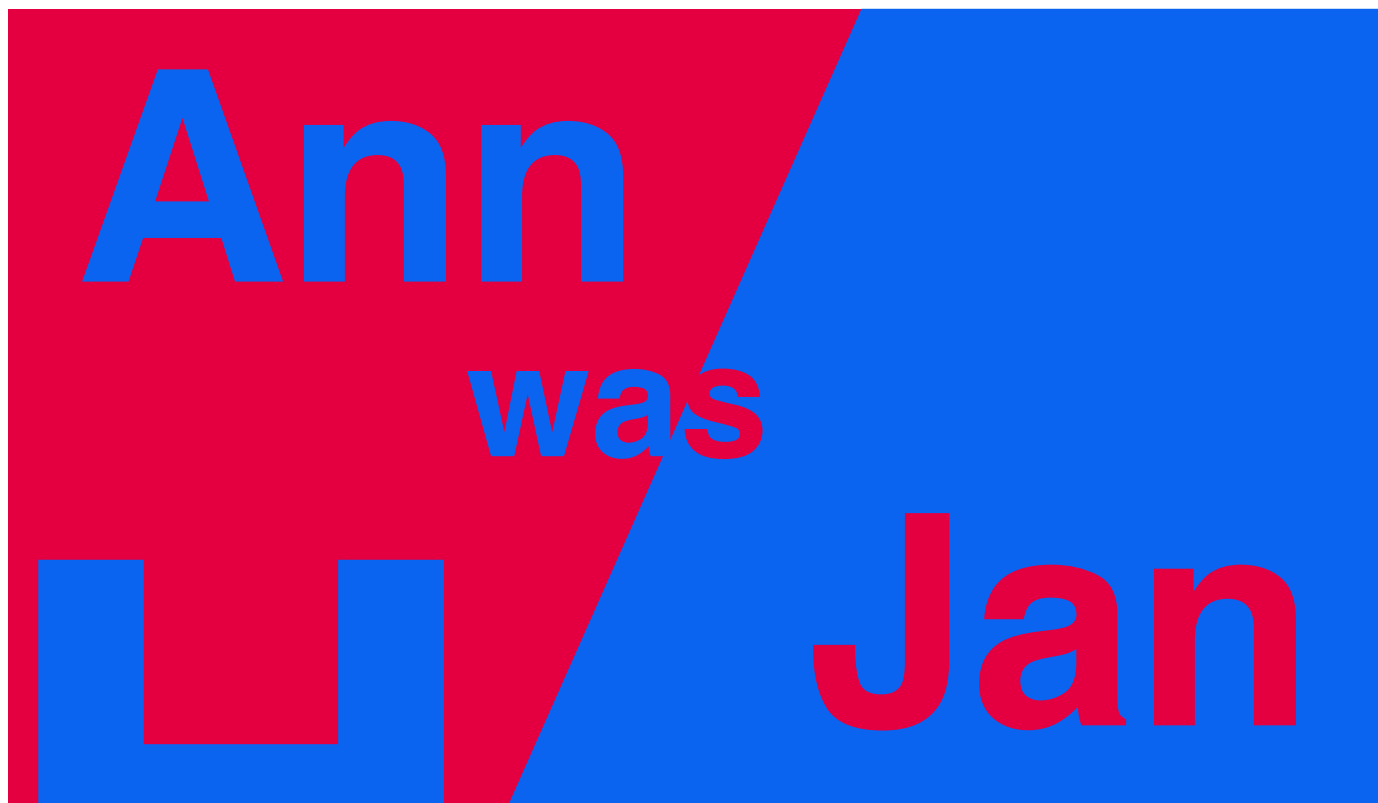
Uw gulle bijdrage voor de artiesten van dienst stellen wij ten zeerste op prijs.

Het aantal plaatsen is beperkt. Reserveren is noodzakelijk via de facebookpagina van DJ Ma'Blues of mablues@proximus.be.

Graag tot dan!
Het Ma'Blues-team.

alf lang blond haar, een paar beginnende rimpels. Ze is 59 en ziet er jonger uit. Wat haar mooi maakt is de ongecompliceerde levensvreugde die ze uitstraalt. Haar enige voorwaarde voor dit interview is dat er geen foto's worden genomen.

Zoeklicht Waarom geen foto's?

Ann: Het merendeel van mijn collega's weet niet dat ik als man geboren ben en ik loop daar nu ook niet mee te koop. Ik probeer in het heden te leven en vooruit te kijken. Vergelijk het met iemand die geadopteerd is, die zal daar ook niet bij zijn collega's mee aankloppen.

Zoeklicht: Waar werk je dan, Ann?

Ann: Bij I mens, vroeger was dat Bond Moyson, die is samengesmolten met "solidariteit voor het gezin". Ik doe dit sinds 2006 en verzorg het huishouden bij hulpbehoevende mensen. Het is een leuke en afwisselende job die mij veel voldoening schenkt.

Zoeklicht: Wanneer heb jij je lichaamsverandering ondergaan?

Ann: Je moet het zien als een proces. Ik heb de eerste concrete stap gezet in 2002. Toen ben ik naar de genderstichting gestapt met mijn wens om vrouw te worden. Zij geven eerst informatie en

dan volgt een procedure van praten met psychologen en psychiaters, want zij gaan niet lichtzinnig over dit hele proces en toetsen of de wensen naar verandering wel gegrond zijn en niet berusten op een gril of op een mentale stoornis. In 2004 heb ik dan mijn definitieve operatie ondergaan en het is proper gelukt als ik het zelf mag zeggen. Ik was toen 43 en kon mij geen mooier verjaardagscadeau bedenken.

Zoeklicht: Mag ik dan zeggen dat je 43 jaar in het verkeerde lichaam hebt gewoond?

Ann: Dat is zo, en als ik terugkijk besef ik dat ik het altijd al geweten heb. Reeds als kind voelde ik dat er iets niet klopte. En dat gevoel is in die 43 jaar wel geëvolueerd, maar ik heb dat altijd meegedragen. Ik was al vlug een stille teruggetrokken jongen met mijn eigen geheim, dat ik aanvankelijk niet kon vatten. Ik berustte er al snel in. Ik zal wel anders zijn; dacht ik.

Zoeklicht: Veranderde dit niet in je puberteit? Werd je niet verliefd?

Ann: Weet je; er werd daar niet over gepraat. De tijd was toen anders en gevoelens kwamen amper ter sprake. De maatschappij was toen nog niet in die mate geëvolueerd en bij ons thuis werd er zeker niet over gepraat. Het was ook geen eenvoudige situatie. Ik heb mijn vader amper gekend, die is gestorven toen ik 4 was. Mijn moeder was ziek en dat bleef chronisch te zijn. Mijn broer was jonger dan ik. Zo kwam de zorg voor het huishouden op mijn schouder en veel tijd om met mijn eigen besognes bezig te zijn had ik niet. In het weekend ging ik wel met de maten pinten drinken, maar daar paste ik mij aan en deed gewoon mee. Ik bleef gewoon de stille jongen. Ik ging naar de jeugdbeweging en vond dat wel leuk, maar toch bleef dat vreemde gevoel dat er iets niet klopte. Later gingen de vrienden met de moto rijden en ik kocht er mij ook één. Niet omdat

ik dat graag deed, maar om mee te doen. Ik ging ook vroeg werken en werd kostwinner. Toen wij dreigden uit ons huurhuis gezet te worden heb ik het gekocht. Ik was vooral bezig met te zorgen dat de boel draaide. Er kwamen wel momenten dat ik moest nadenken, als er vrienden trouwden bijvoorbeeld maar dan bleef het gevoel van : "dat zal niets voor mij zijn zeker" en dan deed ik verder.

Zoeklicht: Bleef dit zo doorgaan tot je 43ste?

Ann: De schijn ophouden werd van langs om zwaarder. Nu besef ik dat de maatschappij ons oplegt hoe wij moeten leven. Werken, trouwen, huis kopen. Ik ken ondertussen veel mensen die in de zelfde situatie zaten als ik en die door hun miserie te ontkennen in depressie verzeild geraakt zijn.

Zoeklicht: Jij ook?

Ann: Hoe ouder ik werd hoe moeilijker ik het had. Er werd al eens meer gepraat over mensen met een andere geaardheid en op een dag zag ik een TV uitzending en ik dacht direct ; dat ben ik. Ik wil ook vrouw worden. Maar dat eerste besef is nog geen plan natuurlijk. Eerst dacht ik : ik wacht tot moeder sterft. Ik geraakte echter in een depressieve spiraal en begon de pil te nemen om mij vrouwelijker te voelen, maar dit wakkerde de depressie alléén maar aan. Na veel twijfel heb ik dan eindelijk beslist en de stap gezet om naar de gender stichting te gaan en toen is de bal aan het rollen gegaan.

Zoeklicht: Hoe verloop zo'n operatie?

Ann: *(lacht mijn ongeduldige vraag weg)* Het is een proces, zoals ik zei. Ik heb je al verteld over de psychologische gesprekken. Daar viel de jarenlange meegedragen last van mijn schouders en had ik voor de eerste maal in mijn leven het gevoel dat ik mij zelf zou kunnen zijn. En dan begint de zogenaamde "Real life " test. Ik moest mij leren gedragen als vrouw en mij ook stap voor stap voorbereiden erop. Mijn kleren aanpassen, leven als vrouw en leren leven als vrouw. Ik bezocht een voorlichtingsbeurs in aangepaste kledij en ging naar het toilet en volgde automatisch de pijl met het mannelijk teken, tot iemand mij erop wees dat ik de andere kant op moest. Toen dacht ik : "Het komt wel goed met mij". Ik moest ook mijn naaste omgeving op de

hoogte brengen, wat geen pretje was, maar het lukte wel. De steun in de rug van de gender stichting hielp, maar zij deden bewust niets in mijn plaats. Die fase ging ook gepaard met het nemen van hormonen.

Zoeklicht: Hoe werkt dat ?

Ann: In verschillende fases. Eerst wordt je testosteronremmers toegediend. Die wordt van een score tussen 500 à 1000 teruggebracht naar 50. Bij mij lag die testosteron niet zo hoog, wat al een voorbode was waarschijnlijk. Als dit is gebeurd stopt die behandeling en krijg je vrouwelijke hormonen toegediend. Die behandeling is voor altijd. Aanvankelijk had ik daar nogal wat last van. Zéér veel gevoelswissels, alsof ik op een roetsjbaan kwam te leven. Vermoeidheid ook, pijnlijke armen en benen. Ik voelde mijn kracht verdwijnen Tot alles zich wat stabiliseerde. Dan kom je op een wachtlijst te staan voor de definitieve operatie. Voor mij was dit lastig omdat ik ongeduldig werd. Ik was vrouw, maar ik was het nog niet. Ik kreeg een klap toen men mij vertelde dat ik nog 1 jaar moest wachten. Gelukkig kreeg ik een telefoontje dat er al met eens toch plaats was en ik mocht mij de dag erna al aanmelden. Eindelijk! Joepie ! Met mijn vakantiegeld op zak, want ik moest er cash betalen trok ik naar het UZ in Gent.

Zoeklicht: Wat doet de chirurg juist om van een man een vrouw te maken?

Ann: Ze maken van de penis een vagina, dat is het. Het is een operatie van 5 tot 7 uur. Door omstandigheden is dat bij mij in twee keer gebeurd. Ik heb nu een vagina, maar geen eierstokken en geen baarmoeder. Ik krijg dus ook mijn maandstonden niet. Na de operatie is er natuurlijk de eerste nazorg zoals bij een andere operatie. Nadien ook nog nacontrole : de opening moet opening blijven. Urineren was soms een probleem in de beginfase. Ik heb er toch een zestal maanden over gedaan om volledig lichamelijk op punt te zijn.

Zoeklicht: Ben je ook in je hoofd vrouw?

Ann: Ben ik altijd geweest. Weet je, ik zie het als een soort voorbestemdheid. Ik was altijd al klein en tener. Als jongen was ik niet stoer, als meisje past mij dit wel. Nu heb ik een proportioneel lichaam.

Zoeklicht: Hoe zijn de reacties van de mensen.

Ann: Verschillend, maar over het algemeen positief. Je maakt natuurlijk wat mee gedurende heel dat veranderingsproces. Ik ben ontslagen op mijn oorspronkelijk werk, toen ik in de beginfase van mij real life test zat. De smoes was een herstructurering maar ze lieten wel verstaan waar het echt om ging. Ik was daar echter niet rouwig om omdat ik dat ook zag als een nieuw begin. Ik heb dan een goede afspraak met VDAB gemaakt, dat ik geen werk wou zoeken in mijn overgangperiode. Ik wilde pas gaan solliciteren met een V op mijn identiteitskaart.

Zoeklicht: Leg uit !

Ann: Je sexe wordt aangeduid op je identiteitskaart. Je hebt ook een rijksregisternummer dat gerelateerd is met man of vrouw. Indertijd moest ik nog met een advocaat voor een tribunaal rechters verschijnen om die wijziging mogelijk te maken, nu hoeft dat niet meer. Er is ook een officieel document van. De eerste keer dat ik na mijn operatie moest gaan stemmen heb ik twee stembrieven gekregen : één als Jan en één als Ann. De volgende keer terug en mocht ik het gaan uitleggen in het stadhuis waar een rij wachtenden zich kon vermaken aan mijn verhaal terwijl de bediende mij bleef uitvragen. Ik heb van mijn stembrief een papieren vliegtje gemaakt en die door het stadhuis laten vliegen.

Zoeklicht: Ben je gelukkig nu?

Ann: Ik ben wie ik wou zijn. *(glimlach)*

Groeten uit

Bredene is één van de tien kustgemeenten. Klein en fijn. Het dorp telt 18.000 inwoners, een socialistische burgemeester en drie dorpskernen. Bredene duinen (aan het strand), Bredene Sas (het oude dorpscentrum) en het deel Sas/slijkens. Bredene leeft vooral van de toeristen die meestal in campings logeren. Weinig appartementen, weinig hotels. Veel attracties zijn er niet.

Het bekendste is de visserskapel, Onze-Lieve-Vrouw-ter-Duinen, bijgenaamd “Breeningskapel”. Dit is een kleine kapel nabij de duinen. De kapel ligt in een parkje met een ommeegang met acht staties. Een eerste houten kapelletje werd in 1717 gebouwd. Het is sinds de 18de eeuw een bedevaartsplaats voor de vissers. Maar gelukkig bleef Bredene niet slapen en investeerde het gemeentebestuur fors in cultuur op het openbare domein.

Een overzicht.

Blote Betsy (Duinenplein)

Onverhuld vrouwelijk schoon tref je in Bredene niet alleen aan op het naaktstrand. Wandel meer landinwaarts en kom er oog in oog te staan met een imposante naakte deerne. De sculptuur van de West-Vlaamse Irénée Duriez is een ode aan de jonge vrouw en is getiteld “De uitdaging” maar de Bredenaars noemen haar Blote Betsy. Dit naar de legende over een mooie jonge vrouw, die honderd jaar geleden een mysteri-

euze verschijning was. Het eigenaardige was dat ze ‘haar’ op haar borsten had. Betsy dook zowat overal in Bredene op om dan opnieuw te verdwijnen. Zij werd zelfs op de wereldtentoonstelling in Brussel gesignaleerd. Een schepen kwam s’ nachts van een lange vergadering naar huis gereden en belandde in een gracht toen hij een glimp van Blote Betsy in de duisternis opmerkte. Zo geschrokken was hij door die nachtelijke verschijning. Kortom: alle verhaaltjes en

avontuurtje van de publieke figuren in Bredene kennen steeds een passage met blote Betsy.

Plastiek vis

lets verder aan de kustlijn (naast het immokantoor Astrid) staat een grote metalen vis, gevuld met plastic. Dit kunstwerk is sensibiliserend bedoeld om de plastic te bestrijden, een belangrijk politiek punt van de burgemeester Steve Vandenberghe. Hij werkt in samenwer-

king met de distributiesector aan een plan om de plasticverpakkingen te vermijden. Deze troep komt uiteindelijk in zee terecht en in onze vis. Kunst als bewustmaking. Aan het gemeentehuis staat een tweede sensibiliserend kunstwerk: een reuzegrote tafel uit rotsblokken getiteld: “vrede”

Streetart (Bredene dorp)

De kunstgevelroute is een project van kunstenaar Annie Vanhee. Deze gemeentebediende schildert reeds jarenlang iedere gevel van een huis dat haar ter beschikking gesteld wordt. Het resultaat is een mooie schilderijenwandeling met kleurrijke tonelen in Bredene dorp. Een beetje poëtisch en sprookjesachtig. De schepen voor Cultuur vond dat Annie er nu wel genoeg geschilderd had, maar die opmerking gaf haar nieuwe energie en zij overschilderde de reeds afgebladerde en vervallen taferelen opnieuw. Ondertussen zijn er een 25-tal gevels beschilderd. Naast muralist is de kunstenaar ook Yoga en meditatielerares.

Tour Elentrik (Bredene duinen)

‘Tour Elentrik’ is een street art project, opgestart door Treepack, waarbij oude en vuile nutsvoorzieningskasten worden opgewaarderd met een laagje kunst. In 2019 werd in Bredene een eerste project uitgewerkt in samenwerking met lokale kunstenaars. Door het succes van dit project en op vraag van inwoners om nog meer nutsvoorzieningskasten te schilderen, komt er nu een uitbreiding van het project. Er zullen namelijk twintig bijkomende elektriciteitskasten beschil-

derd worden. Treepack staat terug in voor de organisatie van het ‘street art project’. Een aantal worden door professionelen onder handen genomen terwijl de andere beschilderde elektriciteitskasten via een participatieproject tot stand zullen komen. De gemeente biedt ondersteuning door twintig kasten te kiezen en schoon te maken, door de nutsmaatschappijen toestemming te vragen en door bepaalde actoren (jeugdverenigingen, kunstenaars, leerlingen kunstacademie, ...) te betrekken bij het project.

De uitbreiding van ‘Tour Elentrik’ wordt opgenomen in de speciale wandelroute. De werken worden verder opgenomen in de virtuele kaart van ‘Street Art Cities’, een digitale bibliotheek van alle street art wereldwijd. Je kan de tour elektrik ook digitaal bekijken. (zie: www.bredene.be/tourelentrik)

Vrijzinnig centrum “De fakkel”

Dit is letterlijk en figuurlijk een verborgen schat want het Ryckewaertshof ligt in een Bredense woonwijk. Centraal staat de permanente tentoonstelling van de Bredense schilder met Spaans bloed, Anto Diez. De werken van deze gelauwerde vertegenwoordiger van het Vlaams expressionisme zijn gratis te bezichtigen. Daarnaast worden er regelmatig tijdelijke tentoonstellingen georganiseerd. Daardoor heeft het VC de fakkel in de loop der jaren een mooie collectie kunstwerken opgebouwd. Vanuit de bar heb je een uitzicht op de tuin met daarin een opstelling van kunstig bewerkte beelden.

vc poincare
Stormestraat 131/18,
8790 Waregem

HET AANZETTEN TOT HAAT

DINSDAG 10 NOVEMBER

MET PROF. EM.
JEAN-JACQUES AMY

Haat is een sterke drijfveer wat betreft denkwijzen en gedragingen bij de mens. Onophoudelijk en in alle samenlevingen heeft zij op de voorgrond gestaan. Doctrines en denkpatronen gebaseerd op deze drijfveer hebben talrijke volgelingen; hun simplistische leuzen werken in als sterke lokroepen. De rode draad van deze uiteenzetting, m.n. de stelling dat haatzaaien niet tot het domein van vrijheid van uitdrukking behoort, wordt gestaafd aan de hand van enkele onthullende historische voorbeelden. De juridische reglementering van haattoespraken is een ingewikkelde zaak: de interpretatie van opiniemisdrijven is grotendeels subjectief en wordt derhalve vaak in vraag gesteld.

KLIMAATVERANDERING. EEN VOLGENDE CRISIS?

DINSDAG 08 DECEMBER

MET PROF. BERNARD MAZIÏN

Tijdens de lezing geeft de spreker eerst duiding bij ‘het energie- en klimaatsysteem’ aan de hand van internationale rapporten. Hij licht hierbij de stand van zaken toe inzake wetenschap én internationale onderhandelingen. Het streven naar een duurzame ontwikkeling van onze samenleving om een crisis te vermijden of in te perken staat hierbij centraal. Hij zal wel waarschuwen om de complexiteit bij een plan van aanpak niet te onderschatten: wanneer dit niet doordacht gebeurt, dan kunnen er andere problemen ontstaan voor mens en natuur. Net als bij de coronacrisis is de boodschap aan politici: ‘Luister naar de wetenschap.’

Inschrijven verplicht via info@vcmozaiek.be of 056/ 37 16 15

Inkom: 5 euro (incl. koffie of thee)
i.s.m. vormingplus Midden en Zuid West Vlaanderen

ORGANISATIE**TIJDSTIP****ACTIVITEIT****PLAATS**

Corona dwingt er ons toe soms activiteiten te annuleren. Raadpleeg de websites en andere kanalen van de organisatoren voor een laatste stand van zaken.

NOVEMBER

ZATERDAG 07/11/2020 OM 19.00.U	MOZAÏEK, GBBK	Optreden Groeninge BigBand Kortrijk (GBBK)	MOZAÏEK
ZONDAG 08/11/2020 OM 11.00.U	AVF WAREGEM	Opening tentoonstelling 'tekenatelier Poincaré'	POINCARÉ
ZONDAG 08/11/2020 OM 18.00.U	HV KORTRIJK, MOZAÏEK	Ma'Blues Café: ontmoetingsmoment rond Blues en Soul met vrij podium	MOZAÏEK
DINSDAG 10/11/2020 OM 14.30.U	UPV KORTRIJK	Dinsdagnamiddaglesing :Jean-Jacques Amy: "Het aanzetten tot haat"	MOZAÏEK
DINSDAG 10/11/2020 OM 19.45.U	MOZAÏEK, HOWEST, VORMING+	Wetenschapscafé: "Gamification in de sport", online via Streaming	MOZAÏEK
DINSDAG 10/11/2020 OM 19.00.U	DE GEUS	De Geuskeskwis	DE GEUS
DONDERDAG 12/11/2020 OM 19.30.U	WF WAREGEM+; AVK WAREGEM	"Tijd voor Diversiteit", het verhaal van Karolina (Polen) en Mohamed Sultan (Egypte) ism VF en FMDO	POINCARÉ
VRIJDAG 13/11/2020 OM 20.00.U	ANTIPODE	Reiscafé: Japan-Myanmar, Fotoreptage door Yves Vanhee	MOZAÏEK
WOENSDAG 18/11/2020 OM 20.00.U	HV EN UPV WAREGEM	Filosofie: "Menopause/Menostart" met prof. Herman Depypere	POINCARÉ
DONDERDAG 19/11/2020 OM 14.00.U	UPV WAREGEM	Namiddaglesing: '200 jaar Homeopathie' met Filip Van Beurden, SKEPP	CC DE SCHAKEL
ZONDAG 22/11/2020 OM 10.00.U	AVF WAREGEM	Crea met Corry: 'Eindejaarsdecoratie'	POINCARÉ
ZONDAG 22/11/2020 OM 13.00.U	POLYFINARIO	Apres-zeetje	MOZAÏEK
WOENSDAG 25/11/2020 OM 19.30.U	HV KORTRIJK	"Jehovah's getuigen, achter de schermen van het Nieuwe Geloof. Leven met indoctrinatie en leren omgaan met het vrije denken." door Linda Mulder	MOZAÏEK
ZONDAG 29/11/2020 OM 19.00.U	MOZAÏEK, SUP DANCE BAND	LaatsteZondagconcert met de Superior Dance Band – uitgesteld !!!	MOZAÏEK

DECEMBER

DONDERDAG 03/12/2020 OM 19.30.U	HV KORTRIJK	Samenspraak, licht filosofische babbel. Inl. hv.kortrijk@proximus.be	MOZAÏEK
VRIJDAG 04/12/2020 OM 20.00.U	ANTIPODE	Reiscafé: "Pecha Kucha Special Edition" nav 20 jaar Antipode	MOZAÏEK
ZATERDAG 05/12/2020	POLYFINARIO	De 20e polyquiz van Polyfinario	MOZAÏEK
ZONDAG 06/12/2020 OM 11.00.U	WF WAREGEM+	Opening tentoonstelling met Dina Mouton – tot 20/12/2020	POINCARÉ
ZONDAG 06/12/2020 OM 18.00.U	HV KORTRIJK, MOZAÏEK	Ma'Blues Café: ontmoetingsmoment rond Blues en Soul	MOZAÏEK
DINSDAG 08/12/2020 OM 14.30.U	UPV KORTRIJK	Dinsdagnamiddaglesing: Bernard Mazijn: "Klimaatverandering, een volgende crisis?"	MOZAÏEK
ZONDAG 13/12/2020 OM 19.00.U	HVDM KORTRIJK	Wereldlichtjesdag	MOZAÏEK
WOENSDAG 16/12/2020 OM 20.00.U	HV EN UPV WAREGEM	Filosofie: 'Anoniem is een vrouw. De strijd voor gelijke rechten' met Jean-Jacques Amy	POINCARÉ
DONDERDAG 17/12/2020 OM 19.00.U	WF WAREGEM+	Workshop Bloemschikken olv Heart of Flower	POINCARÉ
ZATERDAG 19/12/2020 OM 13.00.U	WF WAREGEM+	Joelfeest	POINCARÉ
ZATERDAG 19/12/2020 OM 14.00.U	OVVM KORTRIJK	Spelletjesnamiddag (Winterfeest)	MOZAÏEK
ZONDAG 20/12/2020 OM 19.00.U	MOZAÏEK, SUP DANCE BAND	LaatsteZondagconcert met de Superior Dance Band – Uitgesteld !!!	MOZAÏEK

MOZAÏEK	ZONDAG 17/01/2021 OM 19.00 U	Nieuwjaarsreceptie van Mozaïek
MOZAÏEK, HOWEST, VORMING+	DINSDAG 09/02/2021 OM 19.45 U	Wetenschapscafé: "van meer naar betere. Ideeën voor een nieuwe economie"
MOZAÏEK, HOWEST, VORMING+	DINSDAG 27/04/2021 OM 19.45 U	Wetenschapscafé: "Immunotherapie: boost je immuunsysteem"
HV KORTRIJK, MOZAÏEK	ZONDAG 14/02/2021 OM 18.00 U	Ma'Blues Café: ontmoetingsmoment rond Blues en Soul: Wouter Bulckaert vertelt over Marvin Gaye
HV KORTRIJK, MOZAÏEK	ZONDAG 14/03/2021 OM 18.00 U	Ma'Blues Café: ontmoetingsmoment rond Blues en Soul
HV KORTRIJK, MOZAÏEK	ZONDAG 11/04/2021 OM 18.00 U	Ma'Blues Café: ontmoetingsmoment rond Blues en Soul

Lezingenreeks

UPV Waregem - najaar 2020

Hedendaagse filosofie

Onder de noemer 'wetenschap met een filosofische toets'

Op woensdagen om 20.00 uur:

- 16/09 'Fairisme' met Charles Lecler
- 14/10 'Wat als liefde wetenschap wordt?' met Sybille Vanweelhaeghe
- 18/11 'Menopause/Menostart' met prof. dr. Herman Depypere
- 16/12 'Anoniem is een vrouw. De strijd voor gelijke rechten' met prof. dr. em Jean-Jacques Amy

Prijs inschrijvingen 5 per avond
 Locatie VC Poincaré
 J. Stormstraat 131/18
 8790 Waregem

www.vcmozaiek.be
 info@vcmozaiek.be

200 JAAR HOMEOPATHIE

EEN ONVERDUND KRITISCHE BESPREKING

FILIP VAN BEURDEN

200 JAAR HOMEOPATHIE: een onverdund kritische bespreking

donderdag 19 november 2020 - 14.00u tot 16.00u - 5 euro
 locatie: CC De Schakel, Schakelstraat 8, Waregem

Filip Van Beurden verdiepte zich in het wetenschappelijk onderzoek naar de werking van homeopathie. Hoe het (niet) werkt, legt hij uit aan de hand van een experiment nl. door voor joue ogen een heel duur homeopathisch 'geneesmiddel' te produceren. Waarom lijken zoveel mensen er dan toch in geloven? Waarschijnlijk uit onwetendheid. Met deze 'lesing' wil Van Beurden deze onwetendheid uit de wereld helpen. Op een heldere en goed gebouwerde manier tracht hij de aanwezigen een beter inzicht te geven in herkomst, theorieën en ideeën van de homeopathie en waarom homeopathie 200 jaar lon standhouden.

Gast spreker: **Filip Van Beurden**,
 ingenieur, bedrijfsleider, actief lid van SKEPP

info en tickets:
 www.ccdeschakel.be
 356/62 13 40

CC DE SCHAKEL
 Antenne West-Vlaanderen
 Poincaré
 De Pinguin

MOZAÏEK	
MOZAÏEK	
MOZAÏEK	
MOZAÏEK	
MOZAÏEK	
MOZAÏEK	

De Geus
 Koning Leopold III-plein 71
 8530 Harelbeke
 info@vcdegeus.be
 www.vcdegeus.be
 Zondag van 10.00u tot 13.00u
 elke donderdag om 19.00u PingPong

VC Mozaïek
 Overlielestraat 15a
 8500 Kortrijk
 056 37 16 15
 www.vcmozaiek.be
 info@vcmozaiek.be

De Bezatse
 Vaubanstraat 8b
 8930 Menen
 056 51 90 70
 vcdebezatse@gmail.com
 www.debezatse.be

VC Poincaré
 Stormestraat 131/18
 8790 Waregem
 www.vcpoincare.be
 info@vcpoincare.be
 Zondag van 10.30u tot 13.30u Praatcafé
 1ste en 3de vrijdag van de maand jongerenpraatcafé

OVVM-Avelgem
 Achterhoek 17
 8581 Waarmaarde
 056/64.64.39
 ovm.avelgem@scarlet.be
 www.ovm-avelgem.be

discriminatie in Polen

LGBT is een internationale afkorting die staat voor: *Lesbian, Gay, Bisexual, Transgender.*

De groeiende discriminatie in Polen tegen homoseksuelen, lesbiennes, biseksuelen en transseksuelen (LGBT+), neemt onrustwekkende vormen aan.

Aangemoedigd door de ultraconservatieve regeringspartij PiS, nemen steeds meer provincies en gemeenten in Polen een ernstige anti-LGBT-retoriek aan, dat een groeiende intolerantie, haat en discriminatie tegen deze groep organiseert en aanwakkert.

Niet alleen op Europees niveau, maar ook vanuit nationaal, Vlaams en lokaal bestuursniveau hebben we de plicht druk te blijven zetten op de Poolse bestuurders om hiermee komaf te maken.

Mijn eigen stad Tiel is geïntegreerd met het Poolse Szamotuly. In januari 2020 legde ik een motie ter stemming voor op de gemeenteraad waarbij we de groeiende discriminatie en hate speech in Polen tegen homoseksuelen, lesbiennes, biseksuelen en transseksuelen veroordelen. Szamotuly zelf ligt niet in een LGBT-vrije zone en wordt niet bestuurd door de PiS. Het is evenwel belangrijk in gans Polen druk te zetten.

De motie werd unaniem goedgekeurd, en overgemaakt aan de Poolse ambassadeur en onze Poolse zusterstad.

Een maand later sloot buurgemeente Ruiselede hierbij aan, en nam de motie over in het kader van de Ruiseleedse jumelage met het Poolse Krasnik. In 2019 had de gemeenteraad van Krasnik een onaanvaardbare resolutie goedgekeurd waarbij de gemeente zich uitriep tot een LGBT+-ideologie vrije zone.

De burgemeester van Ruiselede heeft de bezorgdheden persoonlijk aan de Poolse ambassadeur overgemaakt, en eveneens verstuurd naar het gemeentebestuur en naar de schooldirecties van Krasnik.

Krasnik ontvangt ook subsidies uit een Noors fonds, en de Noorse regering heeft al aangekondigd deze subsidies te schrappen als het bestuur van Krasnik zijn anti-LGBT-discours blijft aanhouden.

Dit alles leidde de afgelopen maanden tot spanningen binnen het gemeentebestuur en de scholengemeenschap van Krasnik. In die mate dat de Verklaring tegen LGBT in september daar opnieuw op de agenda van de gemeenteraad werd geplaatst. Helaas werd de verkla-

ring in september 2020 met 11 stemmen tegen 9 herbevestigd.

Ruiselede heeft intussen de jumelage activiteiten met Krasnik geschorst tot 2023. Als de situatie niet verbetert dreigen de officiële banden doorbroken te worden.

In Vlaanderen zijn een 4-tal gemeenten geïntegreerd met zustersteden die anti-LGBT-verklaringen hebben goedgekeurd. Naast Ruiselede met Krasnik, is Hamme geïntegreerd met Opole Lubelskie, Malle met Zakrzowek, en Puurs met Debica.

Debica heeft nog geen officiële anti-LGBT-verklaring onderschreven, maar in augustus van dit jaar ondertekende het gemeentebestuur een charter voor het traditionele gezin, als opstap naar de ondertekening van een anti-LGBT-charter. Het gemeentebestuur van Puurs liet weten aan haar zusterstad dat dit niet door de beugel kan, en vraagt meer duidelijkheid.

In juli 2020 heeft de Europese Unie voor zes Poolse gemeenten de jumelage subsidies geschrapt.

Hoewel het om bescheiden bedragen gaat – tussen de 5.000 en 25.000 € - heeft de uitsluiting van deze gemeenten een belangrijke symbolische betekenis.

De anti-LGBT vlek breidt zich ver over Polen. De huidige LGBT-vrij verklaarde zones beslaan op vandaag samen al een oppervlakte van meer dan 2 keer de grootte van België.

Het gaat telkens om lokale overheids-resoluties voor zogenaamde 'LGBT-vrije

zones' of resoluties ter bescherming van "het traditioneel gezin" waarbij een anti-LGBT-discours gehanteerd. Gemeenten verklaren formeel dat hun grondgebied geen LGBT-personen tolereert, of geven steun aan verregaande anti-LGBT maatregelen, die onder andere bestaan uit het afraden om LGBT-personen nog op de arbeidsmarkt toe te laten, het weigeren van toegang tot winkels en eetgelegenheden, het verspreiden van stickers met haatboodschappen op, het boycotten van verenigingen die de LGBT-gemeenschap ondersteunen door hen als feitelijk en juridisch onbestaande te beschouwen, tot zelfs het gedogen van psychologisch of fysiek geweld.

Intussen hebben meer dan 80 gemeenten en 4 volledige provincies (Kleiner-Polen, Podlachië, Święty Krzyż en Lublin) anti-LGBT-verklaringen aangenomen

De Poolse besturen begaan hiermee een ernstige schending van fundamentele rechten en vrijheden van de mens. Het non-discriminatiebeginsel wegens seksuele oriëntatie of genderidentiteit en -expressie is nochtans een fundamenteel grondrecht dat in verschillende verdragen met directe werken wordt gewaarborgd, zoals in de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens, het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens, en het handvest van de Grondrechten van de EU.

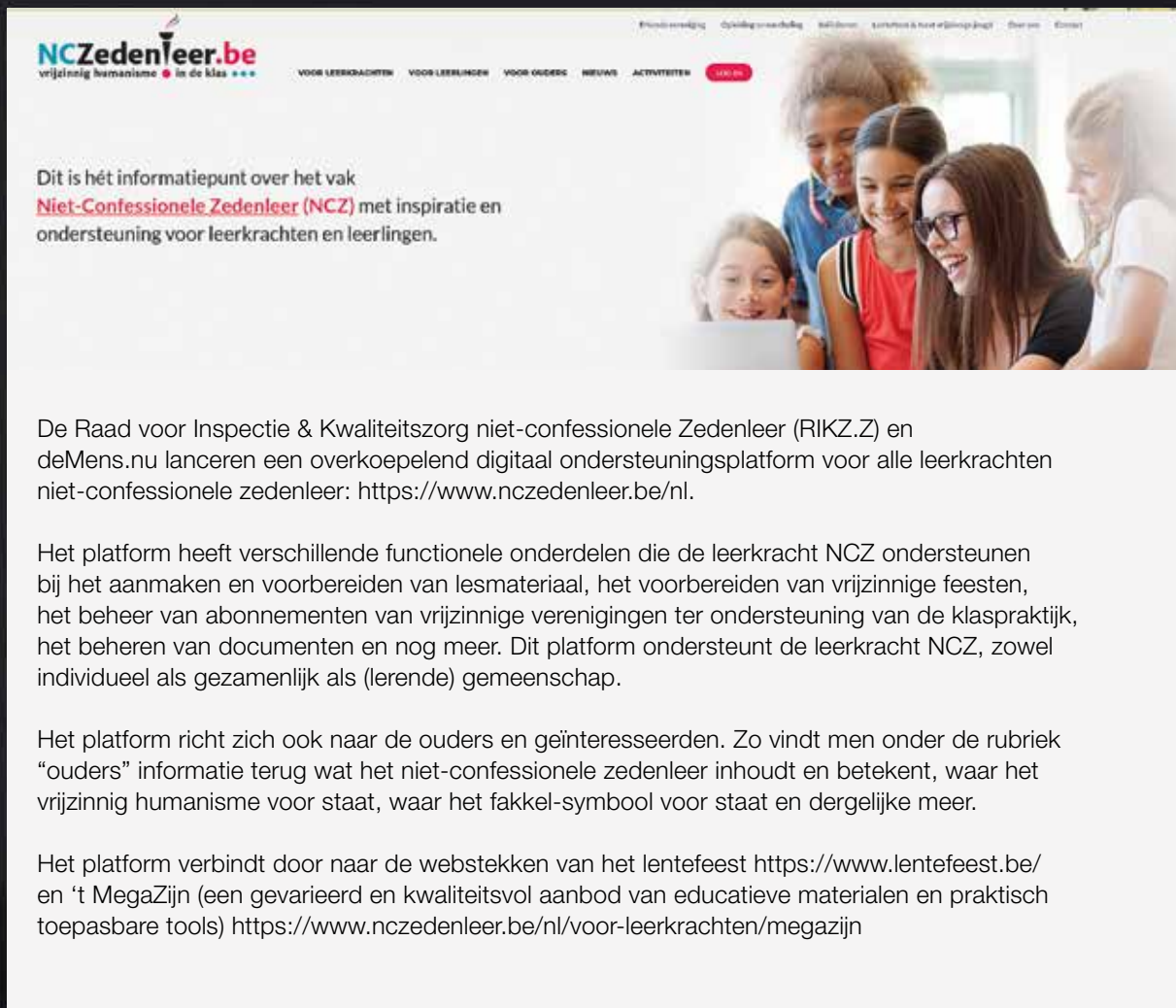
Deze grondrechten worden met de voeten getreden. Al onze steden en gemeenten met een Poolse zusterstad hebben een blijvende verantwoordelijkheid om hiertegen te ageren. Wordt vervolgd.

Auteur Simon Bekaert is advocaat, provincieraadslid in West-Vlaanderen, en gemeenteraadslid in Tiel

NIET-CONFESSIONELE ZEDENLEER

NIEUW DIGITAAL PLATFORM

NCZedenleer.be
vrijzinnig humanisme • in de klas •••

VOOR LEERKRACHTEN VOOR LEERLINGEN VOOR OUDERS NIEUWS ACTIVITEITEN

Dit is hét informatiepunt over het vak **Niet-Confessionele Zedenleer (NCZ)** met inspiratie en ondersteuning voor leerkrachten en leerlingen.

De Raad voor Inspectie & Kwaliteitszorg niet-confessionele Zedenleer (RIKZ.Z) en deMens.nu lanceren een overkoepelend digitaal ondersteuningsplatform voor alle leerkrachten niet-confessionele zedenleer: <https://www.nczedenleer.be/nl>.

Het platform heeft verschillende functionele onderdelen die de leerkracht NCZ ondersteunen bij het aanmaken en voorbereiden van lesmateriaal, het voorbereiden van vrijzinnige feesten, het beheer van abonnementen van vrijzinnige verenigingen ter ondersteuning van de klaspraktijk, het beheren van documenten en nog meer. Dit platform ondersteunt de leerkracht NCZ, zowel individueel als gezamenlijk als (lerende) gemeenschap.

Het platform richt zich ook naar de ouders en geïnteresseerden. Zo vindt men onder de rubriek "ouders" informatie terug wat het niet-confessionele zedenleer inhoudt en betekent, waar het vrijzinnig humanisme voor staat, waar het fakkel-symbool voor staat en dergelijke meer.

Het platform verbindt door naar de webstekken van het lentefeest <https://www.lentefeest.be/> en 't MegaZijn (een gevarieerd en kwaliteitsvol aanbod van educatieve materialen en praktisch toepasbare tools) <https://www.nczedenleer.be/nl/voor-leerkrachten/megazijn>

Plantjesverkoop Kom op tegen Kanker verliep dit jaar online

Het Plantjesweekend van 2020 was een editie om niet snel te vergeten. Door de coronacrisis konden onze vrijwilligers niet aan de deur komen of aan supermarkten en op pleinen staan om azalea's te verkopen. Kom op tegen Kanker gooide het roer om en ging van 1 tot 20 september – voor het eerst in 25 jaar – voluit voor een onlineverkoop van de plantjes.

Vele vrijwilligers die ieder jaar vol enthousiasme klaar staan waren ontgoocheld. Maar er was ook veel begrip voor de beslissing. Voor Kom op tegen Kanker was een fikse uitdaging. Toch lukte het om in een mum van tijd succesvol te schakelen naar een onlineverkoop en om een promotiecampagne op te zetten. De voorraad – 200.000 stuks – raakte verkocht. Dat is minder dan vorig jaar toen er 340.000 de deur uit vlogen maar is toch een resultaat om trots op te zijn. Een dikke merci aan al wie de verkoop promootte, een afhaalpunt bemande en een plantje kocht!

Marc Michiels algemeen directeur KOTK) ziet toekomstmuziek in een hybride editie 2021, waarbij als corona het toe laat een deel fysiek verkocht wordt en een deel online. Wij zullen dan zeker weer van de partij zijn!

Enkele cijfers

Tussen 1 en 20 september werden er 193.363 azalea's in de online winkelmandjes gelegd.

75 % van de bestelde plantjes werd afgehaald bij een Aveve-winkel of een comité van vrijwilligers in de buurt. Bij de afhaalpunten van Mozaïek (in Kortrijk, Marke en Aalbeke) werden 1744 azalea's afgehaald. Wat West-Vlaanderen betreft is Kortrijk alvast weer de topper met 2603 plantjes verkocht binnen de postcode 8500.

Iets minder dan een op de vijf plantjes werd aan huis geleverd.

10.597 azalea's werden weggeschonken aan de zorg en worden in oktober in de ziekenhuizen geleverd. Een warm gebaar en blijk van waardering voor zij die al maanden in de vuurlinie staan in de strijd tegen het coronavirus.

**Het bestuur van De Bezatse besliste om alle activiteiten van het najaar te annuleren.
Want de coronamaatregelen die moeten genomen worden, bemoeilijken de organisatie ervan.**

ONDERZOEK NAAR HET NAOORLOGSE GEORGANISEERDE HUMANISME

Het aantal seculieren neemt steeds meer toe. Het boek *Looking Back to Look Forward. Organised Humanism in Belgium, Great Britain, the Netherlands and the United States of America 1945-2005* onderzoekt de evolutie van het seculiere humanisme en het georganiseerde vrijdenken in verschillende westerse landen: hoe heeft het westerse humanisme zich ontwikkeld? Welke gelijkenissen zijn er te trekken, welke verschillen vallen op? Enkele landen zoals België, Nederland, Groot-Brittannië en de Verenigde Staten hebben hierin een pioniersrol gespeeld: verschillende seculiere humanistische organisaties uit deze landen lagen aan de basis van wat we nu kennen als de Humanists International, het voormalige International Humanist and Ethical Union (IHEU). Niels De Nutte, coauteur, geeft tekst en duiding.

Binnen het onderzoeksveld naar ongelof en het seculiere gedachtegoed neemt humanisme een speciale plaats in. De definiëring van dat humanisme is altijd sterk afhankelijk van de discipline die het onderwerp benadert en de periode die onder de aandacht wordt gebracht. Vaak wordt humanisme ook voorzien van prefixen die het onderwerp tijdsgebonden (renaissance of modern) of in relatie tot een specifiek onderwerp (Floris Van den Berg's ecohumanisme is in dat register een interessante variant) bespreken.

In ons boek *Looking Back to Look Forward. Organised Humanism in Belgium, Great Britain, the Netherlands and the United States 1945-2005* wordt het naoorlogse georganiseerde humanisme besproken. Zoals een aantal van haar voorgangers, is deze verschijningsvorm van georganiseerd vrijdenken samengesteld uit leden en sympathisanten die zichzelf beschrijven als humanist, maar ook als religieus, agnost, atheïst, rationalist en seculier. De humanistische organisaties uit de vier landen die in dit boek aan bod komen – België, Groot-Brittannië, Nederland en de Verenigde Staten van Amerika – waren allemaal stichtende leden van de International Humanist and Ethical Union, nu Humanists International (IHEU/HI), de internationale belangenbehartiger die meer dan honderdzeventig humanistische organisaties uit meer dan zestig landen samenbrengt. Elk land heeft een eigen 'humanisme' gecreëerd dat onderling soms sterk verschilt. Toch zijn er ook merkbare overeenkomsten te vinden in bijvoorbeeld de welzijnssector en in niet-confessionele begeleiding, ook wel counseling genoemd.

Verskillende tradities

We kiezen voor de term humanisme, en hoewel veel organisaties daar ook gebruik van maken, is correct woordgebruik in deze context een moeilijk punt. Verschillende landen leiden logischerwijs tot verschillende secularismen (verhoudingen tussen kerk en staat) en dito nationale gevoeligheden. Het gebruik van het adjectief 'seculier' in secular humanism is bijvoorbeeld eigen

en uniek aan de Amerikaanse casus en een sterk product van zijn specifieke historische achtergrond, sterk in contrast tot het eveneens Amerikaanse religious humanism. Terwijl Nederlandse seculieren zich in de naoorlogse periode zeer snel identificeerden als humanisten – kijk bijvoorbeeld naar Jaap Van Praag's belangrijkste werk *Modern humanisme. Een Renaissance?* uit 1947 – werd dat sentiment in België veel minder gedeeld. Zelfs vandaag identificeert de groep zich nog steeds als vrijzinnig humanist of als laïc. 'Vrijzinnig' komt natuurlijk zowel in België als Nederland voor. Maar daar waar de term in België een sterk antiklerikale connotatie kent en lang synoniem is aan het Franse laïque in de betekenis van 'iemand die geen lid is van een geïnstitutionaliseerde religie', ontbreekt die bijklank volledig in Nederland. Vrijzinnig komt daar alleen terug in protestantse kringen. De semantische origine van het woord moet dan weer worden gezocht in het Duitse freisinnig. Contextuele, terminologische en organisatorische verschillen zijn een paar voorbeelden van de uitdagingen die komen kijken bij een comparatieve benadering van georganiseerd humanisme.

De belgische situatie

De verschillen buiten beschouwing gelaten, vinden de humanistische organisaties die lid zijn van IHEU/HI gemeenschappelijke kenmerken in campagnes voor onderwerpen zoals gelijkberechtiging voor seculieren, atheïsten en niet-geaffilieerde religieuzen, en recht op vrije keuze in bio-ethische problematieken. De zes bijdragers aan *Looking Back to look Forward* hebben vanuit hun nationale expertise interessante samenvattingen gemaakt van de seculiere en humanistische organisaties in hun land. Het boek zelf wordt afgesloten met een comparatief hoofdstuk *Comparative Humanisms: Secularity and Life Stances in the Post-War Public Sphere* dat de Amerikaanse, Belgische, Britse en Nederlandse humanistische sferen van de laatste zeventig jaar naast elkaar legt. In het eerste deel van het boek wordt de Belgische situatie belicht. De Nutte en Sägeser behandelen in twee delen de evoluties van de Frans- en Nederlandstalige seculiere actie en organisatie, de vrijzinnigheid of vrijzinnig humanisme en de laïcité. De twee worden apart behandeld om duidelijk te maken welke verschillen en parallellen bestaan tussen de beide situaties. Daar waar humanisme in Franstalig België sterk beïnvloed is door de Franse traditie en idealen van een pure scheiding tussen kerk en staat, ondersteund door sterke antiklerikale gevoelens, is de Nederlandstalige variant, startend met het Humanistisch Verbond in 1951, als organisatie lid van de IHEU van het eerste uur en oriënteert ze zich ook veel sneller naar Angelsaksische invloeden en doelen als gelijkberechtiging en officiële juridische erkenning als levensbeschouwing.

Het angelsaksische verhaal

De volgende hoofdstukken, geschreven door Weldon en

Over de auteur:

Niels De Nutte is vrijzinnig humanistisch consulent bij deMens.nu en verbonden aan de vakgroep geschiedenis van de Vrije Universiteit Brussel. Het boekproject kwam tot stand toen hij actief was als wetenschappelijk medewerker bij het Centrum voor Academische en Vrijzinnige Archieven (CAVA).

Niels heeft als historicus expertise in het naoorlogse georganiseerde humanisme en de geschiedenis van bio-ethiek en euthanasie in België.

Nash, presenteren het Angelsaksische verhaal. Ondanks een gedeelde taal en bestaande contacten tussen de voorgangers van het naoorlogse humanisme – zoals tussen Ethical Culture Societies en bij de oprichting van de American Humanist Association (AHA) in 1941 – is het verschil tussen de Amerikaanse en Britse traditie opmerkelijk. In de Verenigde Staten vindt modern humanisme haar begin in vrijdenkersbewegingen en protestantse invloedsferen. De weg die wordt afgelegd door unitaire kerken en Ethical Culture Societies leidt tot een humanisme dat initieel sterke wortels heeft in religie. Na de Tweede Wereldoorlog krijgt wetenschappelijk humanisme gradueel meer en meer de bovenhand. Als reactie op het christelijk fundamentalisme, en ondersteund door de acties van Paul Kurtz, krijgt dat wetenschappelijk humanisme haar bijnaam secular humanism. Vandaag telt de AHA nog leden die zichzelf beschouwen als religieus humanist, maar hun aandeel is teruggelopen tot een percentage in de marge.

Brits humanisme vertrok na de Tweede Wereldoorlog met een speciaal doel voor ogen, namelijk de creatie van een faciliterende samenleving, een enabling society. De roots van het Britse humanisme zijn te vinden in het liberale gedachtegoed, in tegenstelling tot de socialistische achtergrond die vaak aan de basis lag van vrijdenkersbewegingen op het continent. De British Humanist Association (vandaag Humanists UK) investeerde voornamelijk in gemeenschapsvormende initiatieven. Door niet te ageren tegen bestaande georganiseerde religie, kende de beweging meer succes dan haar voorgangers, zoals met name Stonton Coit's Ethical Societies. Dat succes was vooral gelinkt aan de manier waarop Britse humanisten erin zijn geslaagd om zich te presenteren als een valabel filosofisch alternatief voor het religieuze gedachtegoed en traditie. Net zoals in andere landen was daarvoor een belangrijke rol weggelegd voor media en communicatie. In Groot-Britannië vond de humanistische organisatie vooral een goede link met publieke figuren. Eén van de meest bekende daarvan is nog steeds Stephen Fry. Ondanks het succes is het Britse humanisme er evenwel nooit in geslaagd om een officiële erkenning te bekomen als levensbeschouwing.

Als laatste casus demonstreert Gasenbeek hoe humanisme in het historisch protestantse Nederland op zeventig jaar tijd is kunnen uitgroeien van een kleine, actieve, minderheid naar een dominante groepering in het Nederlandse levensbeschouwelijke veld. Dat succes wijt hij aan drie factoren. De eerste is de doorgedreven secularisering van de Nederlandse bevolking. Als tweede ziet hij een kleine groep harde werkers die ervoor heeft gezorgd dat humanisme een valabele plaats in de samenleving verwierf. Tot slot, en gelijkaardig aan de Belgische situatie, was de humanistische beweging in Nederland in staat om te komen

tot een gelijke behandeling in een verzuild systeem dat staats-subsidies voorzag in een verzuilde logica voor zowel confessionele als niet-confessionele groeperingen.

Het hoofddoel van dit boek is het vergelijken van deze vier verschillende humanistische tradities. Het laatste hoofdstuk is dan ook gewijd aan een vergelijkend hoofdstuk, geschreven door Tyssens en De Nutte. Daarin worden de verschillende achtergronden en facetten van de 'humanismen' uit deze bundel behandeld. De vraag waarop een antwoord is gezocht, gaat over de keuzes die organisaties en groeperingen gemaakt hebben onder verschillende omstandigheden en tot op welke hoogte die evoluties het gevolgde pad hebben gevormd. Dat pad wordt bestudeerd door de humanistische organisatie te bekijken in relatie tot de politieke wereld, welzijns- en gezondheidssectoren en het medialandschap. Daarvoor maken de auteurs gebruik van het conceptuele frame van de socioloog Manuel Castells: de legitimatie-, weerstands- en projectidentiteit. Die identiteiten worden bijvoorbeeld door religies ontwikkeld die niet passen binnen een hegemonisch frame of die daarvan het doelwit zijn. Vrijdenken – en humanisme tot op zekere hoogte – hebben zich op een gelijkaardige manier ontwikkeld. Gestart met het aanvechten van kerkelijke monopolies op begraafplaatsen tot het oprichten van seculier onderwijs, hebben die bewegingen heel wat tijd 'in de loopgraven' doorgebracht. Bij het verlaten van die oppositionele doelen vormden seculiere groepen een 'project identiteit' en werden ze, tot op zekere hoogte, sociale actoren die streven naar een herdefiniëring van hun positie in de samenleving, die kan leiden tot een aanpassing van de volledige sociale structuur van diezelfde samenleving.

Niels De Nutte en Bert Gasenbeek (red.), Looking Back to Look Forward. Organised Humanism in the world: Belgium, Great Britain, the Netherlands and the United States of America 1945-2005. VUBPress/ASP Editions, 2019, 172 p.

Verschillende landen leiden logischerwijs tot verschillende secularismen (verhoudingen tussen kerk en staat) en dito nationale gevoeligheden

Gemeenschappelijke kenmerken vindt men in onderwerpen zoals gelijkberechtiging voor seculieren, atheïsten en niet-geaffilieerde religieuzen en recht op vrije keuze in bio-ethische problematieken

Na de Tweede Wereldoorlog krijgt wetenschappelijk humanisme gradueel meer en meer de bovenhand
In Groot-Britannië vond de humanistische organisatie vooral een goede link met publieke figuren. Eén van de meest bekende daarvan is nog steeds Stephen Fry

WAT IS HET LEVEN ANDERS, DAN EEN DANS OP DE GRAVEN?

Wie zou er zich niet aangetrokken voelen om boeken te lezen van een feministische schrijfster die door rechts conservatieven beschuldigd wordt van landverraad en antichristelijkheid? De schrijfster ontving een Nobelprijs voor Literatuur, benadert de absurditeit van het bestaan met een gitzwarte humor en weet zinnen te kneden, zodat ze als vonken een machinerie van gedachten gaan aanzwengelen. Kortom, haar werk geeft je uren lang leesgenot en zet aan tot bespiegelingen.

Olga Tokarczuk

De Poolse schrijfster Olga Tokarczuk kreeg in 2019 de Nobelprijs voor Literatuur voor het jaar 2018 toegekend voor een verhalende verbeelding die met encyclopedische passie het overschrijden van grenzen voorstelt als een vorm van leven. Bij de publicatie van de historische roman “De Jacobsboeken” diende de uitgever gewapende lijfwachten in te huren om haar te beschermen tegen de bedreigingen van de aanhangers van de rechts-conservatieve partij Pis (Recht en rechtvaardigheid). Haar kritische benadering van enkele donkere bladzijden uit de Poolse geschiedenis samen met haar afkeer van het katholieke geloof deden de stoppen van de Poolse patriotten doorslaan. Mensen, die zich dogmatisch aan het verleden hebben vastgeklonken, zullen moeizaam in het heden raken.

“God heeft de mens met ogen aan de voorkant geschapen en niet aan de achterkant van zijn hoofd, wat betekent dat de mens zich moet bezighouden met wat nog moet komen en niet met wat is geweest.” (uit De Jacobsboeken)

Jaag je ploeg over de botten van de doden

Bij het lezen van bovenstaande “thriller”, een droogkomisch mysterie, was ik meteen verkocht aan het werk en de stijl van de schrijfster. Aanvankelijk denk je een gewone thriller aan het lezen te zijn – wie is de moordenaar? -, maar gaandeweg mengt de auteur thema’s als dierenrechten, natuurbescher-

ming, burgerlijke ongehoorzaamheid en vegetarisme in het verhaal. Olga Tokarczuk vindt het namelijk een verspilling van papier om alleen maar een boek te schrijven dat gaat om te weten wie de moordenaar is. Het boek was voor het Poolse rechtse clubje een argument om de auteur van ecoterrorisme te beschuldigen.

De Jacobsboeken

In “De Jacobsboeken” vertelt Tokarczuk het waargebeurde verhaal van Jacob Frank (1726-1791), een zelfverklaarde Joodse Messias, die 15.000 volgelingen achter zich kreeg. De auteur verhaalt uitvoerig de toen heersende godsdienstige opvattingen, de manieren van denken, de plaatselijke gebruiken en levensomstandigheden uit de 18e eeuw. De schrijfster weet de lezer handig door dat moeras van opvattingen – kabbalisten, joden, moslims, christenen, bogomielen, vrijmetselaars en de opduikende ideeën van de verlichting – te leiden door gebruik te maken van getitelde verhaaldeeltjes.

Frank richtte een commune op waar “vrije” seksualiteit aan de orde was (De geest was belangrijker dan het lichaam, stelde Jacob Frank. Het was wel de leider die bepaalde wie met wie gemeenschap mocht hebben en Jacob Frank had zelf een behoorlijke seksuele appetijt voor overwegend jonge meisjes). Door het verwerpen van de Talmoed ontstond een bitse strijd tussen Talmoedisten en de aanhangers van Frank. Omdat de verlossing maar kon komen door de drie godsdiensten te verenigen, beval hij zijn aanhangers zich katholiek te laten dopen en een christelijke naam aan te nemen. (Ik had het hier als lezer soms moeilijk om de verschillende personen nog uit elkaar te houden. Naar gelang het hun het best uitkwam gebruikten ze soms de joodse, andermaal de christelijke naam). Door die zogenaamde bekering van de Joden werd ook de katholieke kerk in het verhaal betrokken. De euforie van het vooruitzicht massaal zieltjes te kunnen verwerven

Olga Tokarczuk

maakte de katholieke kerk blind voor de schijn van de bekeering van de anti-Talmoedisten. De luxueuze uitspattingen van de top van de commune – de bekeerlingen droegen geldelijk bij - en hun vermeende bekeering naar het katholieke geloof openden de deuren met de adel. Zelfs het hof van de Oostenrijkse keizer Jozef II raakte in de saga betrokken (Eva Frank, de dochter van Jacob Frank, zou een tijdje een concubine van de jonge keizer geweest zijn).

“Daarna is voornoemde Frank naar Warschau vertrokken en heeft daar wijd en zijd verkondigd dat hij de heer van het leven en de dood was en dat zij die met hart en ziel in hem geloven nooit zouden sterven. Toen desalniettemin sommigen van zijn naasten alsook van zijn grootste aanhangers doodgingen en hem om een verklaring werd gevraagd, zei hij dat zij kennelijk onoprecht in hem hadden geloofd.” (uit De Jacobsboeken)

Op de achterflap geeft Olga Tokarczuk de lezer nog het volgende mee: “Een grote reis over zeven grenzen, door vijf talen en drie grote religies, de kleine niet meegerekend. Verteld door de doden en door de auteur aangevuld met behulp van conjunctuur, uit vele uiteenlopende boeken geput, alsmede geholpen door de imaginatie, die de grootste natuurlijke gave is van de mens. Voor de Wijzen pro Memorie, voor mijn Landgenoten ter Reflectie, voor de Leken tot Lering, voor de Melancholici evenwel tot Vermaak.”

Tokarczucs beschrijving van het achttiende-eeuwse Polen als een multiculturele regio is een rode lap voor het conservatieve katholieke Polen dat gekruisigd is met een waanidee van een etnisch zuivere natie die een bijzondere plaats in de geschiedenis inneemt.

Tsimitsoem

In De Jacobsboeken komen de Joodse leerstellingen en de

Kabbala uitgebreid aan bod. Vooral de paradoxen dat een oneindig wezen (G-ds Ejn Sof) zich beperkt tot het scheppen van een eindige wereld, zijn een bron voor theologische discussies. Tsimitsoem wordt kort vermeld als de inkrimping waarin Ein Sof (Hij die oneindig is) zich uit zichzelf terugtrok en in welke ontstane ruimte zich de (materiële) schepping kon voltrekken. Sommigen opperen zo dat God de wereld verlaten heeft, omdat zijn oneindigheid niet met een eindige wereld te rijmen valt. Anderen stellen dan de schepping een oneindig klein deel van de oneindigheid van God is, zodat de schepping ongetwijfeld marginaal en onbelangrijk is. In die zin is God zich niet eens bewust dat van het feit dat Hij werelden aan het scheppen is. God staat met andere woorden onverschillig tegenover de wereld. Er wordt de Joden voorgehouden de 4 paradoxen van de schepping op te lossen, anders zullen ze nooit denkende mensen worden. “‘Ten derde’, vervolgde Nachman met zachte stem, ‘kent het Absolute, als oneindig volmaakt, geen enkele aanleiding om de wereld te scheppen.’”

De Verlichting

Naast de encyclopedie van Diderot ziet eveneens een Poolse encyclopedie het licht: “Nowe Ateny – Het Nieuwe Athene” van Benedykt Chmielowski (1700 – 1763). De ideeën van de Verlichting sijpelen gestaag de salons van de adel binnen en worden er onderwerp van discussie. “*Eén hele avond vermaken ze zich met de metafoor van het licht van het verstand, dat alles gelijkelijk en onbewogen verlicht. Gertrude merkt onmiddellijk slim op dat waar iets fel verlicht wordt schaduw, verduistering optreedt. Hoe sterker het licht, des te dieper, des te intenser de schaduw. Ja, dat is onrustbarend, er wordt gezwegen.*” “... iets wat goed verlicht wordt werpt een schaduw. Dat is nu juist het onrustbarende aan dit nieuwe begrip. De verlichting begint wanneer de mens het geloof in het goede en de wereldorde verliest. De verlichting is de uitdrukking van wantrouwen.”

NIEUWSBRIEF

NOVEMBER/DECEMBER 2020

WAREGEMPLUS@WILLEMSFONDS.BE

+32495539983

<https://www.willemsfonds.be/afdelingen/waregem-plus/events>

WIE ZIJN WE?

Hou je van vrijheid? Ben je nieuwsgierig, onbevangen en kritisch? Wil je samen met anderen cultuur in de ruimste zin van het woord ervaren? Dan is het Willemsfonds iets voor jou!

We zijn een sociaal-culturele vrijwilligersorganisatie, genoemd naar Jan Frans Willems met een missie en vooral: met een hart voor de Nederlandse taal. Het Willemsfonds is een ontmoetingsplaats waar je geniet van cultuur

LID WORDEN?

Overtuigd?

Stort jouw lidmaatschapsbijdrage (€ 15 per jaar als individueel lid, € 3 extra per bijkomend gezinslid) op rekeningnummer **BE39-0010-2817-2819** van Willemsfonds vzw, met als mededeling 'lid WaregemPlus- voornaam achternaam'.

OPROEP AAN DE LEDEN

Indien jullie geen e-mail ontvangen hebben:

Gelieve jullie e-mailadres door te mailen naar waregemplus@willemsfonds.be

HERFSTEDITIE DEEL II

Beste Leden,

Terwijl de Covid-19 cijfers jammer genoeg de pan weer aan het uitswingen zijn, proberen wij als organisatie toch ons hoofd boven water te houden en activiteiten zo goed als zo kwaad mogelijk te organiseren. Dit natuurlijk binnen de beperkingen die door deze pandemie ons worden opgelegd.

Momenteel kan je nog genieten van de tentoonstelling Yves Myny en op 24/10 van het optreden Yvie in't Echt (Volzet)

De volgende activiteiten vinden jullie op de hiernavolgende pagina's.

Gelieve ook niet vergeten om jullie lidmaatschap te hernieuwen? (zie de rubriek LID WORDEN) – alvast bedankt

Met vriendelijke groet en tot binnenkort

Danny Neirinckx – Voorzitter WFW+

WAT BRENGT 2020 NOG?

Komende en lopende activiteiten door het WFW+

in VC Poincaré, Stormestraat 131 – Waregem

Tot 25/10: Tentoonstelling Yves Myny

Za 24/10: Optreden Yvie in't Echt (Volzet)

Do. 12/11 om 19.00u: Tijd voor Diversiteit (ism VF en FMDO)

6/12 – 20/12: Tentoonstelling Dina Mouton

Do. 17/12 om 19.00u: Bloemschikken

19/12 vanaf 13.30u : Joelfeest

TIJD VOOR DIVERSITEIT

Donderdag 12 november 2020 om 19:30 uur – VC Poincaré

Workshop rond diversiteit

Een samenwerking tussen Willemsfonds, Vermeylenfonds en FMDO

“Tijd Voor Diversiteit” een project van FMDO vzw komt op 12 november naar Willemsfonds Waregem Plus en Vermeylenfonds Waregem met twee boeiende voorstellingen door straffe vrijwilligers, Karolina Zuzanna Kardasińska en Mohamed Sultan.

Karolina Zuzanna Kardasińska

is een talent uit Polen met een groot hart en liefde voor mensen, verhalen, poëzie, sport, chocolade, bier, ...
In de zomer 2007 verloor ze haar hart, maar aan wie of wat?

Mohamed Sultan

is een talent uit Egypte die ons door zijn poëzie laat weten wat er in zijn leven is gebeurd.

Na hun voorstelling gaan ze in gesprek met het publiek over verbinding en engagement in de samenleving. Dit gesprek zou gaan over de rol van vrijwillig engagement in de samenleving, het belang van het project waarin dit cultureel aanbod is ontstaan en hoe er samengewerkt kan worden aan verbinding in de samenleving.

INKOM Gratis, maar inschrijven is verplicht op 0495539983 of op waregemplus@willemsfonds.be

TENTOONSTELLING 'DE BLAUWE VOGEL' BY DINAMARIA MOUTON

Opening zondag 6 december 2020 om 11:00 uur – VC Poincaré

Vrij te bezichtigen op zaterdag en zondag van 11.00-18.00u tot en met zondag 20 december 2020

De Blauwe Vogel brengt jou op haar rug naar jouw eigen wonderlijke dromen...
voorbij wat dreigt verloren te gaan.

Animaties en grafisch werk.

Kleurrijk en hartverwarmend tovert Dinamaria Mouton een speelse en humorvolle
wereld waar je waarschijnlijk heimelijk naar verlangt.

Welkom.

BLOEMSCHIKKEN IN DE POINCARÉ

Donderdag 17 december 2020 om 19:00 uur – VC Poincaré

Bloemschikken voor jong en oud, m/v/x onder leiding van Heart of Flower. Wil je een mooi tafelstukje op
jouw feesttafel, dan is dit het uitgelezen moment om het eens zelf te maken. Qua originaliteit kan hier niets
tegen op. Plankje, bloemen, kerstversiering in 4 kleuren (rood, wit, zilver en...), het kerstgroen is allemaal
inbegrepen.

Naast jouw goed humeur hadden we ook graag dat je je eigen schort,
schaar en mesje meebrengt. Al de rest is voorzien. **Inschrijven, voor
10/10/2020, is wel verplicht**, want er zijn slechts 15 deelnemers
toegelaten zodat er voor iedereen genoeg ruimte is.

De kostprijs bedraagt € 38,00 voor de leden van het Willemsfonds en
€ 40,00 voor de niet-WF-leden. Hierin zit het bloemstuk en 2
consumpties. Gelieve uw aanwezigheid via mail te bevestigen via
waregemplus@willemsfonds.be of via de website of op 0494600851.

Graag ontvangen wij het correcte bedrag op rekeningnummer BE19
6528 3181 6512 van het Willemsfonds Waregem Plus. De betaling geldt als inschrijving.

Dragen van een mondmasker is verplicht. Van zodra uw werkplek is toegewezen, mag u het mondmasker af
doen.

JOELFEEST – HET FEEST VAN HET LICHT

Zaterdag 19 december 2020 vanaf 13:30 uur – VC Poincaré

Om 13.30u: WOLKENFABRIEK (4 tot 10 jaar)
Elke avond luistert Willy, de wolkenmaker, naar het weerbericht om zo te weten te komen welke wolken hij de lucht in moet sturen. Morgen wordt het een mieters mooie dag en is er geen wolkje aan de lucht! Willy heeft dus eindelijk weer eens dagje vrij. Maar wat gebeurt er als Wolly, de weerkip, toch per ongeluk wat wolkenknopjes indrukt?

De voorstelling wordt gespeeld aan de hand van een levensgroot pop-up boek, waarvan elke omgeslagen bladzijde een nieuwe wereld laat zien. Een lust voor het oog vol vondsten en verrassingen, die kreten van bewondering en verwondering ontlokt en het publiek moeiteloos meevoert in de wolkenwereld.

Om 15.30u: PAKKEPAPIER (1 tot 4 jaar) Hou jij ook zo van cadeautjes? Van grote ingepakte dozen met strikken? Of kleine cadeautjes met sliertjes? Hou jij ook zo van mooi papier waar de leukste cadeautjes in kunnen zitten? Lukas is gek op cadeautjes en dan nog het meest op het pakkepapier. Hij pakt graag in. Hij pakt graag uit. Hij geeft graag cadeautjes! Kijk, vandaag heeft hij ook een cadeau bij zich met een grote rode strik erbovenop. Wat zal erin zitten? Maar eerst alles klaarmaken, het cadeautje komt straks!

Inpakken, opvouwen en dichtmaken. Cadeautje is verstopt! Wat zal er toch inzitten?

Scheur, knisper, kras, snel het papiertje eraf. Open. Maar kijk nou wat een rommel en jeetje, wat een zooi! Nieuwsgierig kijkt Lukas naar de kinderen. Zal hij alles weer netjes maken? Of gaat hij samen met de kinderen lekker verder scheuren en dansen met het papier?

Hiep hiep hoi, wat een plezier met al het pakkepapier!

Omwille van de geldende Covid-19 regelgeving vragen wij maximaal 1 begeleider per (groepje) kind(eren). Mondmaskers verplicht indien ouder dan 12jaar. Inschrijvingen graag per bubbel. Inkom: 2EUR/kind/optreden (gratis opvang voor begeleider) via waregemplus@willemsfonds.be

Wat had je gedacht?

Geschiedenis

Ik word telkens weer verbaasd door het ontstellend gebrek aan algemene kennis waarvan allerlei mensen blijk geven, die persé een mening luidkeels wensen kond te doen op de radio, de televisie en in de zogenaamde sociale media. Het valt sterk te betwijfelen of het opleggen van een even zogenaamde Vlaamse canon daarbij enig soelaas zou brengen, want de hoek waaruit de herauten van die canon komen, zorgde er onlangs ook nog eens voor dat de schoolvakken kunstgeschiedenis, muziek en esthetica samen in een pot worden gestopt waarin al eerder het vak geschiedenis terecht kwam. Die pot gaven ze de onwaarschijnlijke naam samenleving, financiële kennis of nog wat anders. Ze dringen er ook op aan dat de nadruk in het onderwijs op STEM-vakken moet liggen. Daarbij zijn het niet de zuivere wetenschappen zoals wiskunde en zuivere logica-die analyse en kritische geest aanscherpen- die moeten bevorderd worden maar technologie en informatica-praktijk, die geschikte werknemers voor de ondernemingen moeten afleveren. Dat bevordert het denken in een breed kader niet en dat is net wat steeds meer lijkt te ontbreken bij de meningroepers.

Ja, geschiedenis. Het is een vak dat kritische

zin veronderstelt als het je vak is en kritische zin en relativiseringsvermogen bijbrengt als je het op school krijgt aangeboden. En natuurlijk moet je oordeel ook gebaseerd zijn op feiten, in zover het mogelijk is om na verloop van tijd, zelfs al na luttele dagen, de gebeurtenissen met zekerheid na te vertellen.. Dat besef en die feitenkennis schijnen bij de mensen die een uitgesproken mening hebben over een situatie nu net te ontbreken. Ze voelen zich dan ook vaak onbegrepen, gediscrimineerd en begrijpen maar niet dat anderen de zaken anders zien en hen dus niet altijd en niet volledig gelijk geven, want ze hebben immers gezond verstand, of niet soms?

Dat kan je al merken bij de mensen die zich Vlaams noemen en daar een strijdpunt van maken. Ze stellen dat we in een onnatuurlijk land leven (alsof er zoiets bestaat als een natuurlijk land) en dat die andere Belgen hen uitbuiten en dat de Vlamingen altijd weer het kneusje zijn. Ze vergeten of wensen blijkbaar niet te weten of zijn gewoon oneerlijk daarover, dat wat nu België heet al sinds de Bourgondiërs samen met wat nu Nederland heet, voor een groot deel als één geheel achtereenvolgens bij wijze van bruidsschat of oorlogsbuit door talloze vorsten

werd bestuurd. Ze negeren het feit dat "Vlaanderen" alleen sloeg op het grondgebied van het graafschap Vlaanderen en dat een deel van dat graafschap ook nog eens een Frans dialect sprak. Ze willen niet zien dat het Vlaanderen dat zij nastreven al decennia een feit is en bovendien het rijkste deelgebied van het land is. Integendeel, de anderen zijn slecht, zichzelf worden benadeeld en als iedereen in Vlaanderen hetzelfde denkt, hard werkt, bidt en spaart -ik paraphraseer zonder zijn toestemming Jan De Wilde- zal het paradijs ons worden geopend. En dan te bedenken dat een van hun voorvechters geschiedenis heeft gestudeerd.

Die Vlaamse fractie vormt dan nog geen minderheid maar gedraagt zich wel zo. Andere zogenaamde of echte minderheden redeneren vaak op dezelfde manier. Laat het duidelijk zijn dat we als beschaafde mensen elke vorm van discriminatie met alle kracht moeten bestrijden die gebaseerd is op niet ter zake doende criteria als onder andere ras, huidskleur, geslacht, seksuele voorkeur en gedrag, rijkdom, afkomst, gezondheid en leeftijd. De laatste twee bijvoorbeeld kunnen soms wel ter zake doen, dan moet de discriminatie altijd

ten voordele van de zwakkere worden toegepast..

Dat spreekt allemaal vanzelf, maar het komt me voor dat vele actiegroepen de historische context uit het oog verliezen en het maatschappelijk belang van hun doelstelling overschatten of niet inzien dat wat ze nastreven voor de meerderheid geen strijdpunt meer is maar rustig in de lijn der dingen is gaan liggen. Wat aandacht kan geen kwaad, maar er zijn ergere toestanden die om dringender aandacht vragen.

Vrouwen maken de meerderheid van de bevolking uit en uiteraard zijn zij net als mannen gewoon mensen die wegens hun biologisch geslacht niet mogen worden gediscrimineerd. Dat dit in de loop van de geschiedenis vaak wel het geval was, is een feit en de laatste wettelijke discriminatie ligt nog zeer vers in het geheugen. De geschiedenis van de feministische strijd heeft ertoe geleid dat die wettelijke drempels zijn opgeheven, althans in de meeste westerse landen. Het strijdpunt van de feministische groeperingen is dan ook verlegd naar zowel de werkvloer als het gezin. Er blijken op vele terreinen minder vrouwen leidende functies te hebben en binnen de gezinnen nemen mannen minder huishoudelijke taken op. Je kan je afvragen of die vaststelling op discriminatie berust en of die een maatschappelijk belangwekkend strijdpunt moet zijn. Ik laat nu even in het midden of quota al dan niet helpen, maar neem het me niet kwalijk als ik denk dat dit een strijdpunt ten voordele van de grote meerderheid van de vrouwen moet zijn omdat het enkel ten goede komt van de hoog opgeleide en ambitieuze vrouwen. Wellicht zal na de euwenlang strijd de loop van de geschiedenis wel uitmaken hoe de toestand zal evolueren? Ik huiver bovendien bij de gedachte dat er een soort ethische politie zal komen spieden in gezinnen zoals dat in Iran lijkt te bestaan. Overigens hoor ik de moderne geleerde feministen zelden over het nog bestaande loonverschil in sommige sectoren, dat is te syndicalistisch, vermoed ik.

Een aantal mensen met een Congolese achtergrond roepen luid dat alle standbeelden van Leopold de Tweede moeten verdwijnen. Ik betreur steeds het verdwijnen van monumenten in het stadsbeeld, maar daarom schijnt het niet te gaan. Het gaat erom dat deze tweede Belgische koning een

monster van uitbuiting, vermindering en zelfs massamoorden was en dus uit ons geheugen moet worden gewist. Enkele bedenkingen dringen zich bij mij op. De man is er geweest, hij heeft ook een aantal bijdragen geleverd aan onze infrastructuur en stadsontwikkeling. Hoe megalomaan dat soms ook was, het maakt deel uit van onze geschiedenis en geschiedvervalsing is iets voor dictaturen. Anderzijds was kolonisering met alle gruwelen die erbij horen, in de negentiende eeuw schering en inslag en beschouwde de overgrote meerderheid van de westerse bevolking de inwoners van Afrika, Azië en Amerika als "inboorlingen", minderwaardige wezens dus. Wat Engelsen in Noord-Amerika, Spanjaarden in Zuid-Amerika, allerlei landen in Afrika en Azië aan wredeheden hebben uitgehaald is met hedendaagse ogen bezien, onbegrijpelijk. Of Leopold wreder was dan anderen, is aan twijfel onderhevig. Maar niemand wil dat alle standbeelden van alle westerse vorsten uit de steden verdwijnen, alle paleizen, boulevards, tuinen en parken. Moeten alle heiligenbeelden verdwijnen wegens het uitmoorden van Albigenzen, het verbranden van ketters en het verdrinken van bezetenen en heksen door de katholieke kerk? Je kan de geschiedenis niet terugdraaien, je kan ze enkel duiding geven. Wie ben ik om de Belgo-Congolezen raad te geven, maar zouden ze hun energie niet beter spenderen aan het verbeteren van de schrijnende toestanden in het hedendaagse Congo?

Een groep die ook geregeld de aandacht vraagt, zijn de mensen met een van de regel afwijkende seksuele voorkeur, of ze nu transgenders zijn, asexuelen, lesbiennes, homo's, travestieten of wat er op dit ondermaanse allemaal voorkomt. Sommigen vormen een zeer kleine groep, anderen zijn met meer dan enkele tientallen en nogmaals, ook al zijn het er maar een stuk of wat, discriminatie op basis van dat criterium is volstrekt uit den boze. Maar ze krijgen of liever de luide roepers onder hen krijgen, tenzij ik me heel sterk vergis, onevenredig veel aandacht en het lijkt er sterk op dat de meerderheid van de mensen wel behoort tot een van die minderheden. Natuurlijk is, als je het zo beschouwt, ieder individu wel een minderheid op zichzelf die van de anderen verschilt, maar ik denk dat discriminatie op seksuele basis zo stilaan tot het verleden behoort en dus geen strijdpunt meer hoeft te zijn. Wie een beetje geschiedenis kent, weet dat

zeker na de tweede wereldoorlog het aanvaarden van wie anders is, razendsnel is toegenomen, mede door, dat valt niet te ontkennen, de strijd van actiegroepen. Maar om nu nog voortdurend op die spijker te blijven kloppen bevordert je mijns inziens enkel de sensatiezucht waar de media zo tuk op zijn.

Kijk, ik ben een man, ik ben heteroseksueel, blank (al moet ik me volgens sommigen wit noemen, hoewel ik eerder roze ben), al jaren met dezelfde vrouw getrouwd, kom uit een doorsnee burgerlijk gezin en ben nogal lang naar school geweest. Verder heb ik al mijn hele leven lang een slepende ziekte, zie ik slecht en heb ook nog eens alle problemen die het dagelijks leven met zich mee brengt. Mag ik die omschrijving als normaal beschouwen in de betekenis van "gewoon(4)" uit van Dale? Moet ik persé door de een of andere -loog, -peut of -ater laten begeleiden? Mag ik af en toe eens met rust gelaten worden door allerlei mensen die hun problemen veel belangrijker vinden?

Het lijkt vaak abnormaal, als een mens geen borderline of burn-out heeft, geen scheve relatie onderhoudt, geen problematische jeugd heeft gehad, niet gepest werd op school of wordt op het werk, niet meerbegaafd of hypersensitief is of een ambiguë moeder-zoonrelatie heeft. En dus niet meetelt.

Dit is een pleidooi voor gewone mensen. Geen oproep, want die zijn er zoals hierboven aangetoond, al meer dan genoeg.

JOELFEEST – HET FEEST VAN HET LICHT

Zaterdag 19 december 2020 vanaf 13:30 uur – VC Poincaré

Om 13.30u: WOLKENFABRIEK (4 tot 10 jaar)

Elke avond luistert Willy, de wolkenmaker, naar het weerbericht om zo te weten te komen welke wolken hij de lucht in moet sturen. Morgen wordt het een mieters mooie dag en is er geen wolkje aan de lucht! Willy heeft dus eindelijk weer eens dagje vrij. Maar wat gebeurt er als Wolly, de weerkip, toch per ongeluk wat wolkenknopjes indrukt?

De voorstelling wordt gespeeld aan de hand van een levensgroot pop-up boek, waarvan elke omgeslagen bladzijde een nieuwe wereld laat zien. Een lust voor het oog vol vondsten en verrassingen, die kreten van bewondering en verwondering ontlokt en het publiek moeiteloos meevoert in de wolkenwereld.

Om 15.30u: PAKKEPAPIER (1 tot 4 jaar)

Hou jij ook zo van cadeautjes? Van grote ingepakte dozen met strikken? Of kleine cadeautjes met sliertjes? Hou jij ook zo van mooi papier waar de leukste cadeautjes in kunnen zitten? Lukas is gek op cadeautjes en dan nog het meest op het pakkepapier. Hij pakt graag in. Hij pakt graag uit. Hij geeft graag cadeautjes! Kijk, vandaag heeft hij ook een cadeau bij zich met een grote rode strik erbovenop. Wat zal erin zitten? Maar eerst alles klaarmaken, het cadeautje komt straks!

Inpakken, opvouwen en dichtmaken. Cadeautje is verstopt! Wat zal er toch inzitten?

Scheur, knisper, kras, snel het papiertje eraf. Open. Maar kijk nou wat een rommel en jeetje, wat een zoi! Nieuwsgierig kijkt Lukas naar de kinderen. Zal hij alles weer netjes maken? Of gaat hij samen met de kinderen lekker verder scheuren en dansen met het papier? Hiep hiep hoi, wat een plezier met al het pakkepapier!

